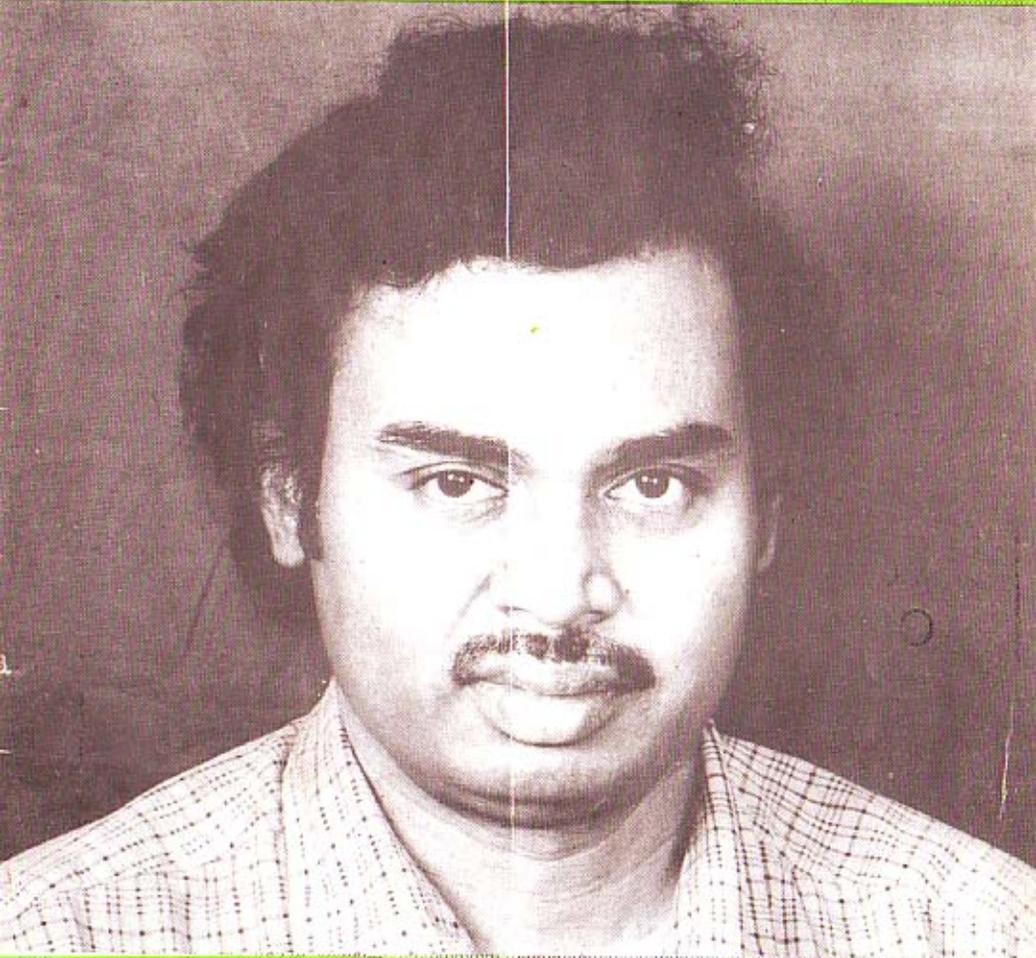

மலல்கை

ஆசிரியர்: நடாந்ரிக் ஜீவா

நாடகக் கலைஞர் க.பாபிலந்திரா

மே - 2003

Published by Nisham Foundation
www.nisham.org / nisham@nisham.org

விலை -20/=

VIJAYA GENERAL STORES

Agro Service Centre
Dealers In Agro Chemicals, Vegetable Seeds,
Sprayers & Fertilizers Etc;

1976

85, Wolfendhal Street, Colombo - 13.
Tel: (94-1) - 327011 Telefax: (94-1) - 331596
E-mail: vijaya76@hotmail.com

'V' CARE FOR YOUR CROPS.

Rani Grinding Mills

Chillie Powder, Curry Powder,
Curry Stuff, Turmeric Powder

219, Main Street, Matale.
Tel: 066-22425

The Flavour of Lanka

சகல கல்லூரி

அதிபர்களுக்கும்...

இன்று இந்த நாட்டில் சகல பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் வாரம் ஒரு நூல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

தனித்தனி எழுத்தாளர்களினது இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் இந்த வெளியீடுகளில் முடங்கிப்போயுள்ளன.

தாம் முதலீடு செய்த பணத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டிய பொருளாதாரக் கஷ்டத்தில் முழுகிப்போயுள்ளனர். இன்றைய படைப்பாளி எனவே கல்லூரி நூலகங்கள் எமது நூல்களைத் தொடர்ந்து கொள்வனவு செய்தால்தான் இன்று திகக்கட்டான குழந்தையிலிருந்து நம்மவர்கள் விடுபட முடியும்.

உயர்கல்வி மாணவர்களுக்கு இன்று பரீட்சையில் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. மாணவர்களின் இலக்கிய அறிவு கூர்மையடைவதற்காவும் இவர்களில் சிலா நாளை ஒரு நாள் படைப்பாளிகளாக உருவாவதற்காகவும் ஈழத்து எழுத்தாளரது நூல்கள் உங்களது கல்லூரி நூலகங்களில் இடம் பெற வேண்டியது அவசியமாகும்.

இதை உங்களது கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம்.

- ஆசிரியர்

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் தடம்பலா பிறர் ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவார்'

38-வது ஆண்டு

மே 2003

289

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

201-1/1, Sri Kathiresan Street,
Colombo - 13.
Tel: 320721
E-mail: panthal@sltnet.lk

Professional Colour Lab & Studio

- * INDOOR & OUTDOOR PHOTOGRAPHY
- * QUALITY COLOUR FILM PROCESSING & PRINTING
- * PHOTO LAMINATING COVERING ALBUM
- * QUALITY & NORMAL PICTURE FRAMING
- * VIDEO FILMING

Quick Photo Service Systems

**64, Sumanatissa Mawatha,
(Armour Street),
Colombo - 12.
Tel: 074-610652**

**இந்த அரசியல் நெருக்கடி
தேசிய இனப்பிரச்சினையைச் சீரழித்துவிடக் கூடாது!**

இன்று நாட்டில் அரசியல் யாப்பு நெருக்கடி ஒன்று தோன்றி மக்களின் மனதில் கிலேசத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது. குறிப்பாகச் சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் மத்தியில் ஒரு விதமான கலக்கத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

நெருக்கடி அரசியல் சூழ்நிலையை மிகைப்படுத்தி, நமது ஊடகங்கள் மக்களை மிரளச் செய்து வருகின்றனவோ என்ற சந்தேகமும் அறிவுஜீவிகள் மத்தியில் இல்லாமல்லை.

கடந்த காலங்களில் இந்த நாடு எத்தனையோ வகையான அரசியல் சூழ்நிலைகளுக்கு முகம் கொடுத்துத்தான் வந்துள்ளது. பாரிய உள்நாட்டு யுத்தத்தைக் கண்டு, அதன் பெறுபேறாக அரசியல், பொருளாதாரச் சிக்கல்களையும் ஆட்சி நெருக்கடிகளையும் மாற்றத்தையும் இடையிடையே கண்டு வந்துள்ளது.

தீர்க்கப்படாத பிரச்சினை என ஒன்று கூட இந்தப் பூப்பந்தல் இல்லை என்பதே யதார்த்தமாகும். இதனை மக்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறக் கூடாது. இந்தச் சிக்கலை அரசியற் சுய லாபத்திற்காகவும் அரசு அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் தந்திரோபாயமாகவும் கருதாமல், முழு நாட்டு மக்களின் எதிர்காலச் சுபிட்சத்தை மனதற் கொண்டு, பரஸ்பரம் வீட்டுக் கொடுப்புக்களுடன் புரிந்து கொண்டு சுபமாகத் தீர்த்து வைக்க முயல்வதுதான் நாட்டு அரசியலின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமையும்.

இதைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் புரிந்து கொள்வது எதிர்காலச் சந்ததியின் சுபிட்சத்திற்கு நன்மை பயப்பதாக அமையும்!

எத்தனையோ அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்துப் பழக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தேசம், நிச்சயம் இந்த நெருக்கடிகளிலிருந்து விரைவில் விடுபட்டு வரும் என்பதைத் தெளிவாகவே நம்புகின்றோம். முன்னெநாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். அவர்கள் செய்து போயுள்ள 'அரசியல் சகுனித்தனமான சானக்கியம்' இன்று அவரது கட்சி ஆட்சியினர் தலையிலேயே விழுக்கின்றது.

அரசியல்வாதிகள் இதையொரு பாடமாகக் கொள்ள வேண்டும்!

- ஈழத்து தீவிர நாடகத்துறையின் கணிப்புக்குரிய நெறியாளர் -
திரு. க. பாலேந்திரா

- பா. இரகுவரன் -

ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் பாலேந்திராவுக்கு என தனியிடம் உண்டு. நாடகத்துறையில் நடிப்பு, ஒளியமைப்பு, நெறியாள்கை என்பனவற்றில் மிகுந்த ஆளுமை மிக்கவராக இருந்தாலும், நெறியாளர் என்ற வகையில்தான் காலகட்டம் அவரையொரு சாதனையாளனாக முன்னிறுத்தி என்றென்றும் கணிப்புக்குரியவராகக்கூடியது.

திரு. க. பாலேந்திரா அரியாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அரியாலை நாட்டுக் கூத்துகளும், நவீன நாடகங்களும் செழித்த வளம் மிகுந்த மண். இங்கு பிறந்து வளர்ந்த பாலேந்திராவுக்கு நாடகம் அவரோடு இயல்பாகவே பிணைவுற்றதில் வியப்பேதுமில்லை.

ஆனால்: வியப்பு என்னவென்றால் அன்றைய நாடகங்கள் பற்றி இவருக்குள் மாற்றுக் கருத்துக்கள் தோன்றத் தொடங்கியமைதான். இவரது கருத்துகளுக்கு மேலும் வலுவூட்டக் கூடியதாகப் பின்னாளில், எழுபதுகளில் கட்டுப்பெத்தை வளாகத்தில் இருந்த கலைஞர் குழுவும், அங்கிருந்த வாய்ப்புகளும் இவரது நாடக உலக வாழ்வுக்கு ஏற்ற களமாக அமைந்தன.

அத்துடன் எழுபதுகளில் கொழும்பில் நடிகர் ஒன்றியத்தின் நாடகச் செயற்பாடுகளும், சுஹார் ஹமீத்தின் நாடகங்களும் பாலேந்திராவில் அருட்டுணர்வையும், கிளர்வையும் ஏற்படுத்தியது.

1972^{ம்} ஆண்டு தொடக்கம் பாலேந்திரா நெறியாளராகவும், நடிகராகவும் மீளீர்ந்து தடம் பதிக்கத் தொடங்கினார். 1972 தொடக்கம் 1983 வரையில் ஈழத்து நாடகத்துறையில் ஒரு தசாப்த காலம் இவரது நாடகப் பணி காத்திரமானதாக அமைந்திருந்தது.

சாவின் சத, ஏணிப் படிகள், மழை, கண்ணாடி வார்ப்புக்கள். பசீ ஆகிய நாடகங்களில் நடிகனாக பிரதான பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளார்.

1974ல் கட்டுப்பெத்தை வளாக கலை விழாவிற்காக 'கிரகங்கள் மாறுகின்றன', 'இவர்களுக்கு வேடிக்கை' ஆகிய இரு நாடகங்களையும் தயாரித்துப் பாராட்டுப் பெற்றார்.

இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய 'மழை' என்ற நாடகத்தை நடிகர் ஒன்றியத்திற்காக தயாரித்த போது அது பாலேந்திராவை சிறந்ததொரு நாடக நெறியாளனாக முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

'மழை' நாடகம் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டதை விட, இலங்கையில் பாலேந்திராவின் நெறியாள்கையில் அற்புத சிருஷ்டியாக வெளிப்பட்டது எனக் கூறுவர். இதே போலத்தான் ந. முத்துச்சாமியின் 'நாற்காலக்காரர்' நாடகம் பாலேந்திராவின் நெறிப்படுத்தலால் தனித்துவம் பெற்று திகழ்ந்தது.

பாலேந்திரா நாடகத்துறைக்குள் நுழைந்த எழுபதுகளின் பொதுவான போக்காக யதார்த்த வாத்ததை மறுதலிக்கும் போக்கு நாடகத்துறையில் காணப்பட்டது. இவ்வேளை பாலேந்திராவின் வரவு தனியொரு போக்கினுள் கட்டுப்பட்டு நல்லாமல், பல்வேறுபட்ட போக்கு, மோடிமை கொண்ட நாடகங்களையும் மேடையேற்றுக்கின்ற மாறுபட்ட சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியது ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும்.

சுஹார் ஹமீத் பாலேந்திராவின் நாடக நெறிப்படுத்தல்களுக்கு முன்னோடியாக இருந்திருக்கலாம் என்பதற்கு பலமான காரணங்கள் உள்ளன.

- 1) ஈழத்தில் மேடைப் பிரகிருவையுடன் கூடிய தரமான தமிழ் நாடகப் பிரதி இல்லையெனக் கூறி, மேலைத் தேச மொழி பெயர்ப்பு, தழுவல் நாடகங்களின் அதிக கவனம் செலுத்தியமை.
- 2) தரமான மேலைத்தேச நாடகங்களை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் ஈழத்து நாடகவியலாளரின் பிரதியாக்கம், நெறிப்படுத்தல் என்பனவற்றில் விழிப்புணர்வையும், ஈழத்து ரசீகர்களின் உயர் ரசனை மீதான விருப்பு மனோபாவத்தை கூர்மையடையச் செய்ய முயன்றமை
- 3) நாடக அரங்க உத்திகளில் கூடிய கவனம் செலுத்தி, நாடகம், நாடகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் தீவிர அக்கறைபுடன் செயற்பட்டமை.

மேற்படி மூன்று காரணங்களும், சுஹார் ஹமீத், க. பாலேந்திரா என்போருக்குப் பொதுவான கருத்தாக இருந்தது.

பாலேந்திரா ஒரு மின்பொறியியலாளர். நாடகங்களில் ஒளியமைப்பின் மூலம்

காட்சிகளுக்கான மனோநிலையை ஏற்படுத்துவதில் அதிக சிரத்தை எடுத்தார். ஒளியமைப்பை தனது கட்டுப்பாட்டினுள் எப்போதும் வைத்திருப்பார்.

பொறியியலாளர் என்ற வகையில் இவர் பெற்ற கல்வியனுபவமும், மனோபாவமும் நாடக உத்திகள் மீது அதிக கவனம் செலுத்தத் தூண்டியதோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நாடக வடிவம் மீது இவர் செலுத்திய அக்கறை இவரை உருவவாத் என்று சிலர் கூறுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது.

உத்திகள் பற்றி பாலேந்திரா குறிப்பிடும்போது பின்வருமாறு கூறுகின்றார் 'உத்தி என்ற சொல் இப்போது பிழையாக விளங்கப்படுகின்றது. ஒரு நாடகத்தின் காட்சிகள் ஒரு வரையணையத் தாண்டிச் செல்லாது தடுப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படுவதே உத்தியாகும்.'

மேற்படி நிலைப்பாடு இவரது அனேக நாடகங்களில் திறம்படக் கையாளப் பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். சுவைநர் ஹமீத்தின் நாடகங்களில் உத்திகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் நாடகக் கருவை விட முதன்மை பெற்று நின்றன. ஆனால், பாலேந்திராவின் நாடகங்களில் உத்திகள் துருத்தக் கொண்டு நிற்பதில்லை. உத்திகள் நாடகத்தின் காட்சிப்படுத்தல்களை மிகவும் வீரியத்துடன் வெளிப்பட வைத்தன.

பாலேந்திரா பற்றிக் குறிப்பிடும்போது திருமதி. நிர்மலா, திரு. நித்தியானந்தன், திருமதி. ஆனந்தராணி ஆகியோரின் பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இவர்களின் கூட்டுமுயற்சியின் சிறந்த அறுவடைகளாக நாடகத் தயாரிப்புகள் அமைந்தன. திருமதி. நிர்மலாவின் ஆங்கிலப் புலமை, மேற்கத்தைய நாடகங்களுடனான பரிச்சயம் என்பன, நாடகப்பிரதியை தெரிவு செய்து மொழி பெயர்க்கவும், திரு. நித்தியானந்தனின் கருத்துக்களால் நாடகப் பிரதி செழுமையுற்றும் நாடகக் காட்சிப் படுத்தல்கள் சிறப்புற்றும் விளங்கின.

திருமதி. நிர்மலாவின் மேற்கத்திய இசை பற்றிய அறிவு இசையமைப்பாளர் கண்ணனுடாக வெளிப்பட்டு அந்நியக் களத்தில் நிகழும் காட்சிகளின் மனோ நிலையை சிருஷ்டிக்க உதவியது.

எழுபதுகளில் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்களில் பெரும்பாலானவை மார்க்சிச இடதுசாரி விமர்சகரைத் திருத்திப்படுத்தி, இவர்களின் புகழாரத்தில் குளிர்காய்ந்து கொண்டிருந்த நாடகக்காரர் மத்தியில் பாலேந்திராவின் நாடகங்கள் மாறுபட்டு நின்றன. கடும் விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டன.

ஏனைய நாடகக்காரரைப் போல் ஒரே கருப்பொருளையோ, வடிவத்தையோ அளிக்கை செய்யாமல் வேறுபட்ட கருப்பொருளை, வேறுபட்ட வடிவங்களில் தம்முக்கு

அறிமுகப்படுத்தினார்.

பாலேந்திரா குழுவின் யாழ்ப்பாணத்தில் 'அவைக் காற்று கலைக்கழக'த்தை நிறுவி, பதினான்கு மாதங்களில் இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களைத் தயாரித்துத் தீவிரமாக இயக்கினார்.

ஏற்கனவே மேலை நாட்டில் புகழ் பெற்ற எழுத்துருக்களின் மொழி பெயர்ப்பால் தமிழ் எழுத்துக்களும் வலுவானதாகவும், நாடக, அரங்க பிரஞ்சை கொண்டதாகவும் அமைய உதவியன. மொழி பெயர்க்கப்படும் நாடகம் பற்றி ஏற்கனவே வெளிவந்த நெறியாளரின் காட்சிப்படுத்தற் குறிப்புகள், இசையமைப்புக் குறியீடுகள், விமர்சனங்கள் என்பவற்றை பாலேந்திரா வாசித்து நன்கு உள்வாங்கி நெறியாளர்கை செய்ததும் பாலேந்திராவின் வெற்றிக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. அத்துடன் சிறுசஞ்சிகைகளின் வாசிப்பு, இலக்கிய அறிவு, சினிமா பற்றிய அறிவு என்பன பாலேந்திராவுக்குக் கை கொடுத்தன.

சில நாடகங்களின் உள்ளடக்கங்களுடன் மக்கள் ஒன்றினரா, மக்களுக்குப் புரியும் படியாக தயாரிக்கப்பட்டனவா என்பதும் விமர்சகர்கள் கூறும் குறைபாடாக உள்ளன.

இவர் நெறிப்படுத்திய நாடகங்களில் கண்ணாடி வார்ப்புகளும், யுகதர்மமும் பல மேடைகளைக் கண்டன, கண்ணாடி வார்ப்புகள், மழை என்பன வானொலியிலும் பல தடவைகள் ஒலிபரப்பப்பட்டன.

நேர் நாடகங்கள், காவிய அரங்க நாடகங்கள், அலத்த நாடகங்கள், குறியீட்டு நாடகங்கள் எனப் பலவகை மோடிகளில் தயாரிக்கப்பட்டன.

மழை, நாற்காலக்காரர், யுகதர்மம், ஒருபாலை வீடு, முகமில்லாத மனிதர்கள், கண்ணாடி வார்ப்புகள், அரையும் குறையும், தலைவர், இடைவெளிகள், நடவடிக்கை வாசிகள் என நீளும் பட்டியலில் நாடகங்களின் நெறியாள்கையால் பாலேந்திரா குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நெறியாளராகப் புகழ் பெற்றார்.

போராட்டச் சூழ்நிலையில் நேரடியாகவே இனப்பிரச்சனையுடன் தொடர்புபட்டு 1983^{ம்} புலம் பெயர்ந்து இங்கிலாந்து சென்றாலும், அங்கும் தனது நாடகமுயற்சிகளைத் தொடருகின்றார்.

தீவிர நாடக உலகின் சாதனையாளராக பாலேந்திரா வரலாற்றில் கணிப்புப் பெற்றுள்ளார்.

**P.O. BOX 100, 50, YORK STREET,
COLOMBO - 1, SRI LANKA.**

PHONE : 329151-5 FAX : +94 1 440273

E-Mail : millers@millerslimited.com

Sole Agents / Distributors

KODAK Photographic Products

BONLAC Instant Skim Milk Powder

TOBLERONE Chocolates

CADBURY Chocolates

KRAFT Cheese Products

TANG Flavoured Powdered Drink

POST Breakfast Cereals

முடிவில்

தொடங்கும்

கதைகள்

— கெக்கிராவ ஸஹானா —

கூடத்துச் சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த அந்தப் பெரிய படத்தை உற்று நோக்கியபடியே அமர்ந்திருந்தான் மஹ்ரூப். பொன் வண்ணச் சரிகை மின்னும் கருநிறத் துகில் போர்த்த க.பதுல்லாஹ்.... அதைச் சூழவும் எழும்புகளைப் போல் வெண்ணிற ஆடை மனிதர்கள்.... என்ன அழகு...! கருமையை மீஞ்சும் வெண்மை....!

மாணல மயங்க இருள் கவ்விக் கொண்டிருந்தது. அத்காலையிலேயே எழுந்து வியாபாரத்துக்குக் கிளம்பிச் சென்றபோதும் வெறுங்கையுடன் திரும்பி வந்த எரிச்சல் நெஞ்சில் வியாபித்து நின்றது.

மனைவி கொண்டு வந்த சூடான தேநீரை அருந்தி விட்டு எழுந்தான். வெளியே விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தை இவன் வெளியே போகிறான் என்பதை உணர்ந்து ஓடிவந்து காலைக் கட்டிக் கொண்டது.

தூக்கி இரு கன்னங்களிலும் முத்தமிட்டு விட்டு, அழும் குழந்தையை எரிச்சலுடன் பின்னால் நின்ற மனைவியிடம் நீட்டினான். தெருவில் இறங்கினான்.

ம.ரிப் தொழுகைக்கான பாங்கோசை கேட்டது. நடையை விரைவாக்கினான்.

இம்முறையும் உம்ராவுக்குச் சென்று வந்தால் என்ன? தடுமென யோசனை தோன்றிற்று. டல்லடிக்கும் வியாபாரம், தூரத்தும் தொலைபேசி அழைப்புகள், திரும்பி விட்ட காசோலைகள், மனைவியின் தொண்தொணப்பு, குழந்தையின் நடுநிச்சிக் கதறல்.... இவை யாவற்றை விட்டும் இரண்டு வாரங்களுக்கு நம்மதயாக இருக்கலாமே....

சென்ற ரம்ழானில் உம்ராவை நிறைவேற்றச் சென்று, இருமலுடன் திரும்பி வந்தாலும்கூட, மக்காவில் பெற்ற சுகானுபவம்.! மீண்டும் எப்போது காணலாம் அந்த இறை இல்லத்தை...?

விரைந்து பள்ளிவாசல் படி கடந்து தொடடியில் இருந்த நீரில் வழு செய்து விட்டு ஸப.ப்புடன் இணைந்து கொண்டான். ம.ரிப் தொழுகையை நிறைவேற்ற முடித்த போது இம்முறை உம்ராவுக்குச் சென்றே தீருவது என்ற எண்ணம் உறுதியாய்ருந்தது.

வங்கியில் எடுத்த பணம் ரூபா ஐம்பதினாயிரத்தையும், கடவுச் சீட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு தனக்குப் பிரியமான அந்த ஹஜ் முகவர் நிலையத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான் மஹ்ரூப். முன்பு இரு தடவைகள் ஹஜ் யாத்திரையை மேற்கொண்டதும், சென்ற ரம்ழானில் உம்ரா கடமையை மேற்கொண்டதும் இதே 'ஸஹ்ரா டாவல்ஸ்' ஊடாகவே.

இந்த முகவர்கள் குளிர்ட்டப்பட்ட தங்குமிட வசதிகளையும், சுவையான உணவு வகைகளையும் பிரமாதமாக ஏற்பாடு செய்வார்கள். கட்டணம் கொஞ்சம் அதிகம்தான். மதியை பிறகு தரலாம்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் பேச்சுவாக்கில் மனைவியிடம் தன் தீர்மானத்தைத் தெரிவித்திருந்தான். அமீனா அவனைவிட இறைபக்தி மிக்கவள். எனினும் கூட, அவனது தீர்மானத்திற்கு திடீரென்று அவளால் உடன்பட முடியவில்லை.

நடுநிசியில் விழித்தெழுந்து தந்தையைத் தேடும் குழந்தைக்கு என்ன பதில் சொல்லி சமாதானப்படுத்துவது என்ற திகைப்பே முதலில் எழுந்தது அவளுக்கு. ஒன்றிரண்டு நாட்களா? பதினைந்து நாட்கள்...!

எனினும், அவளது பயபக்தி வென்றது. "அவர் மக்காவிலிருந்து கொண்டிருக்கிறார்" என்று மற்ற பெண்களிடம் காட்டி மகிழ்ந்த தக்க பொருள்கள் பரிசுகளாகக் கிடைக்கும் என்ற நம்பாசையும், "அமீனாட புருஷன் நாலு

முறை மக்காவுக்குப் போனவருடி" என்று தன் முதுகுக்குப் பின்னால் பிற பெண்கள் பேசிக் கொள்ளும்போது ஏற்படுகின்ற பெருமிதமுமாக அவனைக் கிளர்த்த, இறுதியில், "அல்லாஹ் பாதையில் போறதுக்கென்ன?" என்று ஒப்புதல் கொடுத்து விட்டான்.

செலான் வங்கிக்கு எதிரே செல்கின்ற வீதியில் திரும்பி நடந்தான். வீதியின் முனையில் ஸஹ்ரா டாவல்ஸ் அமைந்திருக்கிறது.

சந்தடியற்ற வீதி. கெக்கிராவையின் மிக அழகான இடம் இந்தப் பகுத்தான். இருமருங்கிலும் நழல் மரங்கள். சுட்டெரிக்கும் வெயிலில்கூட சுகமாக நடந்து செல்லலாம்.

இளைஞர்களும், யுவதிகளும் சாரி சாரியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். பக்கத்தில் ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் தனியார் கல்வி நிலையம்!

"ஹலோ" என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பினான். நஜீபுல்லாஹ்! 'English Academy' என பெயர் குறிக்கப்பட்ட அந்தக் கட்டடத்தின் நுழைவாயிலுக்குருகே நின்று கொண்டிருந்தான்.

நஜீபுல்லாஹ் சுற்று வட்டாரத்தில் பிரபலமான ஆங்கில மொழி ஆசிரியன். அரசாங்க உத்தியோகத்தைக் கைகழுவ விட்டு தனியார் துறையுடன் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டவன். கம்பீரமான இளைஞன். ஏறக்குறைய மஹ்ரூபின் வயது. நண்பனும் கூட.

"என்ன இந்தப் பக்கம்?"

மஹ்ரூப் விஷயத்தைச் சொன்னான் நீண்ட நாட்களாக. காணாதிருந்த ஒரு நெருங்கிய உறவினனைக் கட்டித் தழுவுவது போல் அவனைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டான். நஜீபுல்லாஹ்.

முதுகிலே செல்லமாகத் தட்டி "சென்ற முறையும் போனாய் தானே?" என்று கேட்டான்.

"போனேன்தான். ஆனா ஒவ்வொரு வருஷமும் போய்ப் பாக்கணும் போல அவாவா இருக்கு...."

அவனது கைகளைப் பற்றியபடியே சேர்ந்து நடந்தான் நஜீபுல்லாஹ்.

"ஏன் அப்படி?"

நண்பனுடன் பேசுவதற்காகத் தனது நடை வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டவனாக மஹ்ரூப் சொன்னான்.

"ஒவ்வொரு வருஷமும் மக்காவுக்குப் போகணும்டா. அது ஒரு பேராசை மாதிரி. போனதும் முதல் தடவையாக...பாவைப் பாக்கிற சந்தோஷம் இருக்கே.... அது வார்த்தையால சொல்ல முடியாதுடா...."

இரு வினாடிகள் அந்த அபூர்வ அனுபவத்தில் மௌனமாகத் திளைத்த பின் தொடர்ந்தான்.

"உனக்குத் தெரியுமா? போன முறை உம்ரா போன நேரம் ஒருவரை சந்திச்சேன். டியூன்சியாவில் இருந்து வந்தவர். நாப்பது வருஷமா தொடர்ந்து உம்ராவுக்கு வந்து போறாராம்...."

நஜீபுல்லாஹ் மெல்லிசாய் சிரித்துக் கொண்டான்.

பொது விளையாட்டு மைதானத்தைக் கடந்து இருவரும் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். முற்பகல் வெயில் சுரீரென உறைக்கத் தொடங்கியிருந்தது. மைதானத்தின் ஓரங்களில் நின்றிருந்த பெண்மம் பெரிய வாகைமரங்கள் இராட்சத குடை பிடித்திருந்தன.

இளம் ஆண்களும், பெண்களும் நேரகாலம் மறந்து மரங்களுக்குக் கிழே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். யாருமே சந்தோஷமாக இல்லை. எதைப்பற்றியோ தீவிரமாக பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"டியூட்டரிகளுக்கு வர்ற மெஜாரிட்டி கேஸஸ் இப்படித்தான்...."

திடுமென நஜீபுல்லாஹ் சொன்னான். மஹ்ரூப் ஆமோதிப்பது போல தலையை ஆட்டிக் கொண்டான்.

"ஆரம்பத்துல சந்தோஷமா இருப்பாங்க. போகப் போக எல்லாம் தேய்ஞ்சு போயிரும். இவங்கட ப்ரென்ட்ஷிப் ஒரு வருஷம்கூட நீடிக்கிறதில்லை...."

"அதுசரி, நீ கல்யாணம் பண்ணுற ஐடியா இல்லையா?"

"வை நொட்? இந்த வருஷம் பார். ஜாம் ஜாம் ஜாம்...."

இருவரும் கலகலத்துச் சிரித்தார்கள்.

"பக்கத்து வீட்டான் பசித்திருக்க வயிறு நிரம்ப சாப்பிடுவான் உண்மை முஸ்லிம் அல்ல. உனக்குத் தெரியுமா?"

பேச்சு திசை மாறியதை எதிர்பாராத மஹ்ரூப் அதிசயமாக அவனைப்

பார்த்தான்.

“நீ கையில் வைச்சிருக்கிற இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஹஜ்ஜைவிட; உம்ராவைவிட மேலான எத்தனையோ விஷயங்களைச் செய்யலாம். ஏழைகள், அனாதைகள், பலவீனர்கள், விதவைகள், அகதிகள்.... இவங்களுக்கு உதவணும் என்று நீ நெனச்சிப் பாதத்திலையா...?”

“நா மட்டும் தனிச்சி என்ன செய்யப் போறேன்?” மஹ்ரூப் பிச்சில் லேசான தடுமாற்றம்.

“ஓவ்வொரு முறையும் ஹஜ்ஜை செய்யப் போற இருபது லட்சம் மக்களுக்கு மத்தியில் முணு லட்சம் பேர் மட்டும் தான் முதல் தடவையா ஹஜ்ஜை செய்றாங்க. மத்த எல்லாருமே இரண்டாவது, மூணாவது தடவை மக்காவுக்குப் போறவங்க.”

“உனக்கு அதெல்லாம் வெளங்காது நஜீப். ஓவ்வொரு வருஷமும் மக்காவுல காலடி வெக்கிறதுக்கும், க..பாவைக் கண்ணால காணுறதுக்கும் நாங்க படுற பாடு....” என்று சலித்துக் கொண்டான், மஹ்ரூப்.

“ஹஜ்ஜை வாழ்க்கையில் ஒரு தடவைதானே கடமை...? உம்ரா அப்படிக்கூட இல்லையே. அது கட்டாயமான கடமை இல்ல. இப்படி நீங்கள் எல்லாம் பதறியடிச்சுக் கொண்டு ஹஜ்ஜைன்னும், உம்ரானும் போகும் போது முதல் தடவையா மக்காவுக்குப் போயி க..பாவைக் கண்ணால பாக்கணும்னு ஆசைப்படுற மத்த ஹாஜிகளுக்குக் கெல்லாம்” எத்தனை

சிரமம்...? அளவுக்கு மீறிய நெருக்கடியால் நோயாளிகளும், வயசால்களும் படுகிற கஷ்டங்களைப் பத்தி கொஞ்சம் நெனச்சிப் பாடு...”

ஏதோ மக்காவுக்கு நேரில் சென்று இறையில்லமான க..பத்துல்லாவை நேரில் தரிசித்தவன் போன்று அவன் பேச, மஹ்ரூப் மேலும் வியப்புடன் அவனைப் பார்த்தான்.

“மருத்துவம்.... கல்வி..... சமூக சேவை.... அப்படிக்கூட போக வேணாம். பசியாலயும், பட்டினியாலயும் கஷ்டப்படுற இந்த ஊரைச் சேந்த சாதாரண மக்களப் பத்தியாவது நீ ஏன் யோசிச்சதல்ல...? இவங்களை சந்தோஷப்படுத்த நீ எடுக்கிற சின்ன முயற்சிக்குக்கூட பெரிய கூலி இருக்கே....! இதெல்லாம் விட்டுட்டு குடும்பத்தையும், உன்னையும் கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டு மக்காவுக்குப் போய் தான் நீ அல்லாஹ்வை அடையணுமா, நீ வெச்சிருக்கிற இந்தப் பணத்தை பத்துப் பேருக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தா பத்து குடும்பங்கள் சந்தோஷமா வாழாதா? உன்னை வாழ்த்தாதா.....?”

கேள்வி மேல் கேள்வியாக கேட்டுக் கொண்டே நஜீபுல்லாஹ் வந்து கொண்டிருந்தான்.

எதிரே சுமார் இருபது அடி தூரத்தில் முகவர் நிலையம். மஹ்ரூப் கையில் இருந்த பணம் கனப்பதை உணர்ந்தான்.

12

வருணியின் விலாசம்

சி.சுதந்திரராஜா

சுப்பிட்டுத் தொலைவு. பொரளைச் சந்தியிலிருந்து இடக்கை ஓரத்தில் அந்த மளிகை மாளிகை கொலு வீற்றிருக்கிறது. ஒரு பெருஞ் சமய நிறுவனம் எந்தத் திசையிலேனும் தொனிக்காத அரக்கு அடுக்கு மாடிக் கட்டிடம் அது. எல்லாமே முழுக் கண்ணாடிச் சுவர்க் கதவுகள். தரை பளபளப்பூட்டி கால் வழக்க வைக்கிற மென்மை. வருணிக்கு இங்கே தான் முழு நேர வேலை. பின்புற ஓரத்தில் கொமோட் கழிப்பறைகள் அளவில் சிறிதாக அமைந்திருக்கின்றன. மலச் சுத்திகரிப்புக்கு வருணி அங்கே நிரந்தர மனித எந்திரமாக்கி முடுக்கியே விடப்பட்டிருந்தான்.

படிக்கட்டுகளை ஓட்டி பெரிய புத்தர் சிலை இருக்கின்றது. வர்ணங்கள் நேர்த்தியாகவே அதில் பூசப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வாடிய பூக்கள் தேறாமல் சுத்தம் செய்வதும் வருணி தான். கூட்டும் போதெல்லாம் எரிந்த உதுபத்தித் துகள்களே அங்கே சேகரம் ஆக்டும். வெசாக் தினத்தில் மட்டுமென்றில்லாமல் எப்பொழுதிலுமே பஞ்சசீலக். கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்கிற வளாகம். சுற்றிவர உள்ள அலுவலகங்களுக்குப் போகிறவர் அங்கு வந்து நின்று கரங்கூப்பிச் செல்வர்கள். பஸ்ஸுக்குள்ளேயே இருந்தபடி பயணிப்பவர் புத்தர் சிலை நேருக்கு நேராக வரவும் எழுந்து நின்று கும்பிடு போட்டபடி மீண்டும் அமர்வர். அப்படிக்க் கவர்ந்தது அப் புத்தரின் கம்பீரம்.

இயற்கை உபாதைக்கெல்லாம் அங்கேயுள்ள சின்னஞ்சிறு கழிப்பறை ஒன்றே சகல நிவாரணி. புஞ்சி பொரளையிலிருந்தோ போகாச் சந்தியிலிருந்தோ வகை வகையாகக் கழிப்பறை தேடி நாடியபடி அனேகர் வருவர். மாநகர சபைக்குப் பொதுமல கூடங்கள் அமைப்பதில் எந்தவித அக்கறைகளும் ஈடுபாடுகளும் திட்டங்களும் இல்லாததால் இலாபமீட்டியது இந்தச் சிறு மூலைக் கழிப்பறை தான். அசுத்த வதை தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் சில சமயங்களில் வருணி வெளிக்கதவுகளைப் பூட்டிவிட்டு விடுவதுமுண்டு. அதனை நாடி அந்தரத்தோடு வந்தவர்கள் நீளும் அவஸ்தையுடன் இயற்கை உபாதைக்குப் போக்கிடமின்றித் தவிப்பார்கள். புத்தர் பிரான் கருணைக் கண்விழிமடல் மூடல்களை நோக்கிக் கூடத்

13

தவிப்பார்கள். குறுக்கு வழியில் சில தனியார் கடைகளுக்குள்ளே அமைந்திருக்கிற கழிப்பறை நோக்கிப் படையெடுப்பார்கள். இந்தக் காப்பியம் நூற்ற மெடுப்பதால் அதனுடிகொண்டுவாசனாலிக் கலையகத்திற்கும் தொலைக்காட்சி கலையகத்திற்கும் பயணிக்கும் கலைஞர்கள் மூக்கையும் மூடியபடி முழு உடலத்தையும் ஒடுக்கியபடி பணயிப்பது சர்வ சாதாரணமே.

கொட்டாஞ்சேனை பீக்கரிங்ஸ் ரோட்டு முனைப்பை விட்டு விலகி நடக்கும் பாதசாரிக்கு இந்த மாளிகையின் ஒதுக்கு முலையில் தஞ்சம் கொள்ளும் வரையில். இயற்கையான உடலுபாதையே. அழகொழுகிட மஜஸ்டிக் சிற்றியிலும் லிபேட்டிப் பிளாஸாவிலும் அமைந்த போதிலும் அவையெல்லாம் அங்கேயங்கே போகிற வாடிக்கையாளர்களைத் திருப்பிப் படுத்தத்தான் உண்டாக்கப்பட்டவை.

சோளி என்கின்ற பளபளப்பான பனரில் கழிப்பறைக்கு நேர் எதிராக பிரபல நடிக்கை ஒருத்தி சேலைக் கடை குத்தகைக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறாள். தான் பெரிய நடிக்கை தான் என்பதை வெளித் தெரியாதவாறு கண்ணாடி மாட்டி நிற்பாள். அவள் சில கணங்களில் உடுத்துத் தள்ளிய உடுப்பெல்லாம் அங்கே கடல் போலக் குவிந்திருக்கிற விஷயமெல்லாம் அங்கே அவளுக்கு ஒத்தாசை புரிந்திடும் நயனா மூலம் வருணக்கும் தெரியும். நடிக்கை கடையிலே நிற்கிற தருணங்களில் சதாகிண்டலடிப்பதே பொழுது போக்கு.

வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையின் இழிநிலையை வசந்த ஓயசேகர ஆவணப்படுத்தியும் திரையிட முடியாமல் தவிப்பதைக் கெக்கரித்தபடி வருணக்கும் சொல்லியிருக்கிறாள். கொடுப்புப் பல்லுத் தெரியச் சிரித்திருக்கிறாள். அந்த வகையில் வருணியை மலகூடச் சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளி என்றெல்லாம் நடிக்கை கணக்கெடுப்புச் செய்யாமல் நடந்து கொண்டாள்.

காக்கி யூனியோம் மாத்திரம் வேலையில் உள்ள நேரத்தில் அணியும்படி வை.எம்.பீ.ஏ. கட்டிட நிர்வாகக்குழு கடுமையான கட்டளை வகுத்திருந்தது. வியர்வை நூற்றமெடுக்கும் அதனைத்தான் தெமட்டகொடை வீட்டில் ருந்தபடி மாட்டி வருவாள். 'மொப்' பண்ணுந் துணியைக் காட்டிலும் இழிவானதொன்றை உடுத்திட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துள் தள்ளப்பட்டாள்.

ஓ.டி.ஐ. கிரிக்கட் ஆடுகளம் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளடங்கிய ஷோரூம்களில் பலரையும் மொய்க்கத் தான் வைக்கும். வருணிக்குத் தான் தொழிற்பாடு அதிகமாகும். முழுக் கண்ணாடி அழக்கெல்லாம் தரையிலிருந்து முகடு வரை சுத்தம் செய்ய வேண்டி நேரிடும்.

வருணியின் சகபாடி டொட்டி. வெல்லம்பிட்டியிலிருந்து வருபவள். பாணந்துறை நல்லூருவ பக்கத்திலிருந்து அவளுக்குச் சோடி கிடைத்திருந்தது. ஆயியிலே வேலை செய்பவன் என்பதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல்

டொட்டி தலையை நீட்டியிருந்தாள். அவனோ திருகோண மலைக் கடலில் நடந்த பெருந் தாக்குதலில் உருத்தெரியாமல் சிதைந்து ஆழ் கடலினுள் மடிந்தவன். வெறும் பொல்தீன் பையுறையைச் சவப் பெட்டிக்குள்ளே பக்குவமாக அடக்கம் செய்ய வைக்கிறதற்கு ஆமிக்காரர் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். பெட்டியைக்கூட உடைக்காமல் இறுக்கமான கம்பி கட்டித் தந்தார்கள். டொட்டி உடைத்துப் பார்த்தவளே அல்லள். அவர்களுக்குப் பிறந்த ஒரே பெண் குழந்தையின் தலையை மட்டுந்தடவி ஆறுதல் கொண்டாள். ஆலமர நிழலின் அரவணைப்பு அந்தக் குழந்தைக்குத் தேவையாயிருந்தது. வருணியால் அவள் நிலைக்குச் சிலிரக்கத் தான் முடிந்தது.

மேல் மாடியில் மதிய வேளையில் ஓயாமல் பறை கொட்டி ஆட்டம் ஆட்டிப் பயிற்றுவிப்பார்கள். ஒப்பனை மேனியோடு கண்டிய நடனம் ஆடுஞ் சிறார்கள் குவிவார்கள். டொட்டியின் குழந்தைக்கு அவை கட்டுவதாயில்லை. வருணிக்கு இவற்றுக்கிடையில் அன்றாடஞ் சுழன்றடிப்பதே நிர்ப்பந்த நித்தியமான கருமம்.

மனத்தல் ஓங்காளம் வந்தடாமலே மனதக் கழிவுகளை முகஞ் சுழிக்காமலே கொமோட் கழுவும் வருணி வீரச சலனங்களுக்கு உள்ளாக வளர்ந்த வளமல்லள்.

தம்பிரிகஸ்யாயா பன்ஸலக்காரன்

ஒருவனே சிகரெட் பெட்டித் துண்டில் விலாசம் எழுதிக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். வருணிக்கு அதுநாள் வரையில் வாழ்க்கையின் சுழியோட்டம் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. ஆனால் அதன் பின்னரே அவளை வை.எம்.பீ. ஏயில் காணக் கிடைப்ப தேயில்லை. புஞ்சி ஆமத்துருவின் குடும்பமாகிப் போனாளா அல்லாவிடில் வேறு வேலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாளா, என்பதை அறிவிக்க அங்கு ஆளில்லை. நிர்வாகக் குழுத் தலைமை புஞ்சி ஆமத்துருவிடம் மாறிய நாளிலிருந்தே வருணியின் உடல் வாளிப்பு அவரை ஆட்டிப் படைத்தை பன்ஸலக்காரன் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். இலேசில் வருணி எடுபடுபவளும்லத்தான். புதுப் புது உடுப்புப் போட்டு இடம்பீகம் தெறிக்கத் திரிய ஆசையில்லாத் துறவியும் அல்லள். பௌத்த துறவி விரிக்கிற வலை அத்தனை சிக்கல் கொண்டதாகி இருக்கலாம். மறுபடியும் வருணி அங்கே வந்து சேர்ந்தால் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

முன்று கடிதங்கள்

“அக்கினிக் குஞ்சு” என்ற தலைப்பில் புதுவை இரத்தினதுரை பற்றி கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் மிகவும் சுவையான முறையில் எழுதியுள்ளார். அதனை நான் இரண்டு முறை வாசித்தேன்.

தங்களது ‘அனுபமுத்திரைகள்’ நல்லதொரு தொகுப்பு. மன்னாரில் குடித்த நீர் போன்ற சிரிக்கக் கூடிய விடயங்கள் இடம் பெற்றாலும் சிந்தனையைத் தூண்டும் பல்வேறு அம்சங்கள் அதில் உண்டு. உங்களது வாழ்க்கை சரிதத்தில் இவை எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்குவது சாத்தியமல்ல. எனவே தனித்தொகுப்பாக இருப்பது நன்று.

மல்லிகையின் 38வது ஆண்டு மலரை கடந்த வாரம்தான் வாசித்து முடித்தேன். “இவன் மிச்சம் நல்லவன்” ஒடுக்குவாரின் நுட்பமான யுக்திகளை “தெணியான்” நன்கறிந்திருக்கிறார்.

“ஒரு தாயாக இருக்கும் கொடுமை” இப்போது புதிதாகத் தோன்றியுள்ள பிரச்சினையைத் தொடுகிறது. கருவைச் சரியான முறையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பெண்கள் சொந்தக் காலில் நிற்பதென்பது பொருளாதார அம்சத்தை மட்டும் தற்போது குறிக்கிறது. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் பெண்கள் தற்பாதுகாப்புக் கலையையும் பயின்றிருக்க வேண்டும். இவ்விடயத்தில் ஆண்களை திருத்தும் உபதேசத்தை விடப் பெண்கள் இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளத் தெரிந்திருப்பது பயன் தரும்.

முன்னர் குடாநாட்டினர் முறிகண்டிப் பிள்ளையாருக்காகவே வன்னி மண்ணில் தரித்துச் சென்றனர். புகையிரத சேவை நடை பெற்ற காலத்தில் அதுவும் இல்லை. இடப் பெயர்வுதான் வன்னியை குடாநாட்டவன் பலருக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. வாழ்வைக் காப்பாற்றிய வன்னியை மறப்பது நன்றன்று.

கவிதைகளில் இப்படியும் ஒரு புதிய அம்சத்தை எடுத்துக் காட்டிய செ.யோகராசாவுக்கு எனது நன்றிகள்.

இசைத் தமிழைப் பற்றி ராஜ்ஜீகாந்தன் கூறிய கருத்துக்கள் வரவேற்கத்தக்கன. வட இலங்கை சங்கீத சபை இதற்கான முயற்சிகளை ஆரம்பிக்க முன் வந்தால் ஏனையோருக்கும் அது நிச்சயம் வழிகாட்டுவதாகவிருக்கும்.

மாங்காய் முற்றாமல் பழுத்தால் வெம்பல் எனக் கூறுவர். ஆனால், வெள்ளாளன் முற்றினாலும் வெம்பல் தான் என எடுத்துக் காட்டிய கருணாகர

முர்த்திக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

பிரதேசவாரியாக இலக்கிய வளர்ச்சிப் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்வது எமக்கு அவசியமாகிறது. அந்த வகையில் நாவல்ப் பிட்டியைப் பற்றி எழுதிய ஆப்ஷன் அவரறிந்த இன்னொரு பிரதேசத்தைப் பற்றியும் எழுத முன்வர வேண்டும்.

கடந்தகால நாவல்களைப் பற்றிய தகவல்களைத் தந்துள்ள திரு.குணராசா யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் வெளியிடப்படாமல் இருக்கின்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பற்றிய தகவல்களை வெளிக் கொணர் முயற்சிப்பாரென எதிர்பார்க்கிறேன்.

தோழர் எம்.சி. பற்றி அவர் வாழுங் காலத்தில் நான் தெரிந்து கொண்டதை விட இன்னுமதிக தகவல்களைப் பாலசிங்கம் தந்துள்ளார். எம்.சி. பற்றி முழுமையான நூலொன்றினை வெளியிடுவது பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வில்லையா?

கறுப்பின அடிமைகளைப் பற்றிய தகவல்கள் மேற்கூலக நாகரீகம் பற்றிய கருது கேள்களையே கேள்விக் குறியாக்குகின்றன. இவ்வாறு இன்னும் மேலதிக தகவல்களைத் தருவது முருகானந்தன் மேற்கொள்ளும் சமூகப் பணிகளில் சிறந்ததொன்றாக அமைவது நிச்சயம்.

சோமகாந்தன் எழுதியுள்ள “தமிழ் எங்கே போகிறது?” காலத்திற்கு அவசியமானதொன்று. ஒப்பீட்டு ரீதியில் பார்த்தால் தமிழ் மக்களை விடச் சிங்கள மக்கள் மொழிப்பற்று மிக்கவர்கள் என்றேதான் கூறுவேன்.

ஆங்கிலம் தெரிந்த சிங்களவர்கள் கூட, தமக்குள் சிங்களத்திலேதான் உரையாடுவர். நாமோ வெளி வரட்டுக் கௌரவத் திற்காக ஆங்கிலத்தில்தான் பேசிக் கொள்கிறோம். ‘அவுறுது’, ‘மாவத்தை’ போன்ற சொற்களை ஆங்கில மொழியில் தயக்கமின்றி எழுதுகின்றனர். நாங்கள் ‘லக்சல்’, ‘சதோச’, ‘சிங்கிதி’ போன்ற சொற்களைச் சரியான தமிழில் எழுதுவதற்கு உரிய முயற்சிகள் எதுவும் செய்வதில்லை. சென்னை இப்போது ஆங்கிலத்திலும் சென்னை என்றே எழுதப்படுகிறது. ஆனால், யாழ்ப்பாணம் இப்போதும் ‘ஜப்பா’ தான்.

அண்மையில் கேரளாவில் பல ஊர்ப் பெயர்கள் அவற்றின் பொருண்மை உணரப்பட்டு, திருத்தம் செய்யப்பட்ட நிலையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. Trivandrum - THIRUVANTHAPURAM, Quilon Kollam என்ற பல பெயர்கள் தம் மருஉ நிலையை இழந்து முன்னைய பெயரைப் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு திருத்தம் செய்யப்படும் பெயர்கள் வரலாற்றாய்வுக்குத் துணை செய்யும் எனக் கொள்ளப்படுகிறது. மண்ணைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியை ஆரம்பித்துள்ள நாம் அவற்றின் பெயர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டாமோ? வெலி ஓயாமீண்டும் மணலாறு என்ற பெயரைப் பெறுமா? தேவி என்பதனை DEVI என்றும் சுந்தரம் என்பதனை SUNDARAM என்றும் எழுதுவதனை நமது மக்கள் எப்போது நிறுத்து

வார்கள்? நடந்த சம்பமொன்று: தலை நகரிலுள்ள அந்தப் பிரபலமான தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஆசிரியர்கட்கான சம்பளக் காசோலைகள் சில காலமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதி வந்தனர். இதனை மாற்றி தமிழிலும் காசோலைகளை எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்ட ஆசிரியர்கள் சிலர் சில மாதங்களாகத் தமிழில் காசோலைகளை வழங்கிக் கொண்டு வந்துள்ளனர். கூடுதலாகச் சிங்கள ஊழியர்களே பணியாற்றும் தலைநகரிலுள்ள வங்கிகளில் எவ்வித மறுப்புமின்றிக் காசோலைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், குடாநாட்டு மக்களையே கூடுதலாகக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்கள் குழாம் ஏதேதோ கூட்டுகளைக் கூறித் தமிழிற் காசோலைகள் வழங்கும் முயற்சியைக் குழப்பி விட்டது.

அதே பாடசாலையில் இருந்து இன்னொரு தகவல்: தேசிய அடையாள அட்டைக்கான மாணவரது விண்ணப்பங்கள் சிங்கள மொழி மூலமாகவே நிரப்பப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குப் பொறுப்பானவர் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்ற தமிழரான ஒரு ஆங்கில ஆசிரியை. குடாநாட்டவரான இவர் தமிழில் விண்ணப்பங்களை நிரப்புவதற்கு ஏனைய ஆசிரியர்கள் தாமாக முன் வந்த போதும், அவர்களை ஒதுக்கி விட்டுத் தொடர்ந்தும் சிங்கள மொழியிலேயே படிவங்களை நிரப்பி வருகிறார்.

“தாத்தா சுட்ட மான்” ஒரு வித்தியாசமான கதை, வரவேற்புக்குரியது.

- யுககர்மன்

இத்தனை ஆண்டு காலமாக நீங்கள் மல்லிகையைத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்துள்ளதை நான் ஆரம்ப காலங்களில் வியந்ததுண்டு.

அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பல சிரமங்களையும் அதை நடத்தி வருவதற்கு நீங்கள் ஆரம்ப காலங்களில் அதற்குக் கொடுத்துள்ள விலையையும் இப்பொழுது நீங்கள் எழுதி வரும் மல்லிகையின் ஆரம்ப கால வரலாறுகளில் இருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

நானறிந்த வரை ஒரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் ஆரம்ப கர்த்தாவுள் அதன் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவருமான ஒருவர் அதனை ஆரம்பித்து நடத்தி வருவதில் ஏற்பட்ட பாரிய சிரமங்களையும் அவலங்களையும் எழுத்தில் வடித்திருப்பது இது முதன் முறையாகலாம் எனக் கருதுகின்றேன்.

இதைச் சொல்லும் போது ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளுகின்றேன். உங்களது இன்றைய எழுத்து நடை முன்னர் எழுதி வந்துள்ளதைவிட, புதுக்க மெருகேறி வந்துள்ளதையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மிகவும் தரமான எழுத்து நடை அது.

உங்களிடத்தில் மற்ற எழுத்தாளர்களிடம் இல்லாத ஒரு குணம் தெரிகிறது.

உங்களது வாழ்வு சம்பந்தப்பட்ட அனைத்தையுமே நீங்கள் எழுத்து வடிவில் ஆவணப்படுத்தி வருகிறீர்கள். உங்களது வாழ்வில் நடந்த சகலவற்றையுமே ஆவணப்படுத்தி வைப்பதில் அதிக சிரத்தை காட்டி

வருகிறீர்கள்.

இது என்னத்தைச் சுட்டுகிறது என்றால், வருங்காலத்தில் மல்லிகை சம்பந்தப்பட்ட, அல்லது உங்களது எழுத்து, வாழ்வு சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களில் ஏனையோர் தத்தமது கைவரிசையை இடையிடையே நுழைத்து கருத்துக்களை எழுத்தில் சொல்வதை உங்களது இந்தச் செயல் தடுத்துவிடும் என்பது மிகவும் முக்கியமானதொரு செயலாகும்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் நீங்கள் எழுதி உங்களது வாழ்வுக் காலத்தில் உங்களது மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிவந்து இன்றும் கூடப் பரபரப்பாக பேசப்பட்டு வரும் உங்களது சுயசரிதையான ‘எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்’ என்னைப் பொறுத்த வரைக்கும் அற்புதமான ஓர் எழுத்துச் சாதனை என்றே இன்று வரை கருதி வந்துள்ளேன்.

இந்தக் கருத்தை இப்பொழுது நான் வெளியிடுவதற்குக் காரணம் நிறைய, உங்களை இன்று புரிந்து கொண்டுள்ள ஒருவன் என்பதாலேயே.

இதுவரை நீங்கள் கடைப் பிடித்து வந்துள்ளது போலவே தொடர்ந்தும் செயல்பட்டு வாருங்கள்.

மல்லிகைச் சிறுகதைகள் இரண்டாம் தொகுதிக்கு நீங்கள் எழுதியுள்ள பதிப்புரை மிகவும் காத்திரமானது. காரணம் அதையொரு பதிப்புரையாக எழுதாமல் உங்களது ஆத்மக் கிடக்கையையே அந்தப் பக்கத்தில் எழுத்தில் வடித்துள்ளீர்கள்.

உங்களது அநுபவ முத்திரை, தூண்டில், முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் ஆகிய நூல்களைப் படித்துப் பார்த்ததின் அருட்டுணர்வில்தான் என் நெஞ்சுக்குள் இதுவரை காலமும் துடித்துக் கொண்டிருந்த மனக் கருத்துக்களை இக்கடித வரிகள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

எம்.கிருஷ்ணராஜ்
கண்பு

மல்லிகை 2003 ஏப்ரல் இதழின் முகப்பில் எங்கள் மண்ணின் உன்னதக் கலைஞன் - மனிதன் செ.குணரத்தினம் அவர்களின் உருவப்படத்தை பொறித்து எங்களையெல்லாம் பரவசப்படுத்தி விட்டீர்கள்.

உங்களுக்கு மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

எஸ்.பொ.வின் மகன் புத்ராவின் அகால மறைவு மல்லிகையின் மூலம் அறிந்தேன்.

“எஸ்ஸெல்லெம்! இவன் புத்ர என்னப் போல்டா. அட்டாதுட்டிக்காரன். மகாராசன் கள்ளத்தனமாக என்ட ‘பீடி’யையும் எடுத்து அடிக்கிறான் போல இவன் தான்டா என்ட புள்ள” என்பார்.

“ஓம்! ஓம்! இப்படிச் சொல்லிச் சொல்லியே இவனெ குட்டிச்சுவராக்கிப் போட்டியள்.” அக்கா முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும்.

அப்படி வளர்ந்து ஆளான பிள்ளை ‘புத்ர’ அவனை இழந்து தவிக்கும்

எஸ்.பொ. குடும்பத்திற்கு என்ன வார்த்தை கொண்டு ஆறுதல் சொல் வேன். முட்டுப்படுகிறேன். கலங்குகின்றேன்.

காலந்தான் அவர்களைக் கடைத் தேற்ற வேண்டும்.

நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு கல்வயல் குமாரசாமியின் கவிதையைப் படிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது.

கவிதை அற்புதமான ஓவியம்.

ரமணியைக் கொண்டு அந்தக் கவிதைக்கோர் ஓவியம் வரைந்தால் இன்றைய 'யாழ்ப்பாணம்' பளிச்சென்று துலங்கும்.

சாரணா கையும் கதை கொஞ்சம் கஸ்டமாக இருக்கிறது. 'ஹஜ் முகவர்களின் தெப்பிராட்டியம்' உலக ளாவிவது. ஆனாலும் கையும் கதையை நம்பமுடியவில்லை. முட்டாள்களுக்கு 'ஹஜ்' ஒரு கேடா?

பஷீரின் முருகபூபதியின் சமுத்திரம் பற்றிய கட்டுரை, தெளிவத்தையின் நாவல் பற்றிய 'காசி நாதன் நேசமலர்' பற்றிய எழுத்து அனைத்துமே சிறப்பானது.

சித்திரைச் சிறப்பிதழாகவே மல்லிகை மலர்ந்துள்ளது.

'உழைப்பின் அர்த்தம் ஜீவா' என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

**எஸ்.எல்.எம்.ஹனீபா
ஓட்டமாவடி**

மல்லிகை

தனது

**ஆழ்ந்த அநுதாபங்களைத்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.**

மல்லிகையின் ஆரம்ப கால எழுத்தாளரும் அதன் வளர்ச்சியின் மீது விசேஷ அக்கறை கொண்டிருப்பவருமான நண்பர் முருகபூபதி அவர்களின் தாயார் சமீபத்தில் நீர்கொழும்பில் காலமானார்.

ஏராளமான இலக்கிய நண்பர்களும் ஊடகவியலாளர்களும் இறுதி அஞ்சலியில் கலந்து கொண்டனர். கொழும்பிலிருந்தும் ஏனைய பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் பூபதியின் நண்பர்கள் இத்துக்க சம்பவத்தில் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதய அறுவை சிசிச்சை காரணமாக பூபதி அவர்கள் தாயாரது இறுதிக் கிரிகைகளில் கலந்து கொள்ள இயலவில்லை. இருந்தாலும் அவர் ஊரில் இருந்தால் இறுதிக் கிரிகைகள் எப்படியெல்லாம் நடைபெறுமோ அதன்படியே நடந்தேறின.

அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கு எமது அநுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

- ஆசிரியர்

அழகு சுப்பிரமணியம்

வாழ்க்கை வரலாறு

- ஆ. கந்தையா -

அழகு சுப்பிரமணியம் 12.03.1915^{ம்} யாழ்ப்பாணம் வேம்படியில் பிறந்தார். தந்தை மாவட்ட நீதிபதி. மதத்தால் கத்தோலிக்கர். பிறப்பால் உயர் குலத்தவர்.

இவரைப் பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் இவரது வாழ்க்கையைக் காலப் பின்னணியுடன் தொடர்பு படுத்திப் பார்ப்பது அவசியம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப் பகுதி யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பல்வேறு விசித்திரமான சமூக மட்டங்களைக் கொண்டிருந்தது. கல்வி உயர் குலத்து வசதி படைத்தவர்களது ஏகபோகச் சொத்தாக விளங்கியது. கல்வி அமைப்புத் தனித்துவமான சில தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆங்கிலப் பாடசாலைகள், சுயமொழிப் பாடசாலைகள் என இரு வகையான பாடசாலை அமைப்புக்கள் காணப்பட்டன. ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் அனேகமாக நகர மயமாக்கப்பட்டுத் தனியார் நிறுவனங்களாக இயங்கின. யாழ்ப்பாணத்து முன்னணிப் பாடசாலைகள் என்பனவும் அனேகமாகக் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளாகவே விளங்கின. கல்வி வாய்ப்புக்கள் கூட வசதி குறைந்தவர்க்கு அரிதாகவே கிட்டின.

சுய மொழிக் கல்வி மட்டமாக மதிக்கப்பட்டது. சுய மொழி மூலம் "பண்டிதர்" பட்டம் பெற்ற ஒருவர் ஆங்கில மொழி மூலக் கல்வியில் எட்டாம் வகுப்புச் சித்தியடைந்தவரிலும் குறைவாகவே கருதப்பட்டார். கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினவர்கள் மேலும் கௌரவத்திற்குரியவராவர். எட்டாம் வகுப்புப் படித்தவர் அரச நிறுவனங்களில் உயர்பதவி வகிக்கப் பண்டிதர் சிறிய பாடசாலை ஒன்றில் "தமிழ் உபாத்தியாயர்" பதவி வகிப்பார்.

அக்கால ஆங்கிலக் கல்வியின் அடிப்படை இலக்குகள் இரண்டு -

மாணவர்களைக் கட்டாய மதமாற்றம் செய்தல் அழகு சுப்பிரமணியத்தின் 'முன்' சிறுகதை இதற்கு ஒரு நல்ல சான்று. சிறுபான்மைத் தமிழருக்குப் பாடசாலைகளின் கதவுகள் திறந்து விடப்பட்டதுவும் அவர்கள் மேல்

கொண்ட கருணையால் அல்ல. இவர்களை எளிதில் மத மாற்றும் செய்ய முடியுமென்ற நம்பிக்கை. ஏனெனில் அன்றைய பாடசாலைகளிலும், சமய நிறுவனங்களிலும் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட வரலாறு புதியதல்ல.

2. சிற்றாழியப் படை ஒன்றை அரசிற்கு உற்பத்தி செய்யும் ஊடகமாகச் செயற்படல். ஆங்கில நிர்வாகச் செலவைச் சுருக்குவதற்கு ஆங்கிலம் கற்ற சுதேசிகளை உள் வாங்க ஆங்கில அரசு விரும்பியது. 1832^{ம்} அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 'கோல் புறாக் - கொமோறன்' கீர்த்திருத்தங்கள் இவற்றைப் பரிந்துரைத்தமை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

மதம் மாறி ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றவர்கள் உத்தியோக வாய்ப்புக்கள் பெற்று சமூகத்தில் பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தனர். இவர்களது மேலைத் தேய உடை, வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கங்கள் என்பன மேலதிக அந்தஸ்தை அளித்தன. அதே வேளை சாதிப் பாகுபாடுகள் கீழ்மட்டத்திலும், மேல் மட்டத்திலும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தன. உயர்குல மக்களிடையேயும் பல சாதி உள் வட்டங்கள் நிலவின.

அழகு சுப்பிரமணியம் மதம் மாறி ஆங்கிலக் கல்வி பெற்று மேலாதிக்கம் செலுத்திய உயர் சாதிக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பெற்றோர் கல்வி, குலப் பெருமை, அந்தஸ்து, அதிகாரம்

கொண்டவர்கள்.

இவரது இளம் பராயம் வேம்படிப் பாடசாலைச் சூழலில் வளர்ச்சி காண்கின்றது. இப்பின்புலமே அவரது பிற்கால ஆக்கங்களுக்குக் களம் அமைத்துத் தருகின்றது. உயர் நிலையில் உள்ளவர்களது வரட்டுக் கௌரவத்தைக் கிண்டல் செய்யவும், அவர்களது போலி வாழ்க்கையை அம்பலப்படுத்தவும், அத்துடன் கீழ்மட்ட மக்களின் அவலங்களை வெளிக் கொணரவும் இக்களம் அவருக்குத் துணை போகின்றது. வேடிக்கை என்னவெனில் இவர் தனது சிறுகதைகளில் வேம்படிப் பாடசாலையைப் புரியடிப் பாடசாலை எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆனால், இவர் கீழ்த்தட்டு மக்களுடன் தன்னை இனங்கண்டு கொண்டார் எனச் சொல்வதற்கில்லை. உண்மையில் இவரில் ஒரு இரட்டைத் தன்மை இறுதிவரை இருந்தமை அவதானிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். உயர் மட்டத்தில் இருந்து கீழ்மட்ட மக்களில் அனுதாபம் காட்டினார். எரிமலை தணலை வெளியே கக்குவது போன்று இலக்கிய உந்துதலினால் மனம் கொதித்து ஆக்கங்களைத் தந்தார். ஆனால் எரிமலை அடங்கிய பின் மலையாக நிற்பது போன்று உயர் மட்டத்தில் தன்னை வைத்துக் கொண்டார்.

உண்மையில் அவர் தனது உயர் நிலையிலிருந்து இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அன்று நிலவிய சமூக

அமைப்பு அப்படியோ அதுவும் தெரியவில்லை. தனது திருமணத்திற்குத் 'தோழனாக' தெற்கிலிருந்து சிங்கள அரசியல்வாதியை அழைக்கின்றார். தீப்பெட்டியைப் பெற்ற ஒரு குடியானவன் அவற்றைத் திருப்பித் தரும் போது 'தாங் யு' கூறவில்லையெனக் கோப்பட்டு சண்டைக்குச் சென்றது மட்டுமல்லாமல் அவனைக் கோட்டுக்கும் இழுக்கத் தயாராகின்றார். (கிராமிய மட்டத்தில் நன்றியென்பது ஒரு புன்சிரிப்பு அல்லது ஒரு தலை அசைப்பு என்பதை உணராமல் இருக்கின்றார்) தனது வயோதிப காலத்தில் பழமை பேணும் உடுப்பிட்டி மண்ணில் 'வாக்கிங்' செல்கின்றார். அசல் ஆங்கிலேய பாணியில் என்றும் தன்னை வைத்துக் கொள்கின்றார். இதனாலோ என்னவோ டொமினிக் ஜீவா 'இவர் மற்றவர்களை விட உயரத்தில் நின்றனமையால் மக்கள் இவரைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை' எனக் கூறுகின்றார். ஏ.ஜெகனகரடனா இன்னுமொரு படி மேலே சென்று 'இவர் இலங்கைக்கு வராமல் இருந்திருந்தால் இலக்கிய உலகிற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்திருக்க முடியும்' எனக் கூறுகின்றார்.

அழகு சுப்பிரமணியம் தனது ஆரம்ப கல்வியை வேம்படிப் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை யாழ் மத்திய கல்லூரியிலும் பெற்றுக் கொள்கின்றார். விசேட ஆங்கிலப் பட்டதாரியாக வெளிவந்த இவர் புலமைப் பரிசில் பெற்று இங்கிலாந்து சென்று 'லிங்கன் இன்' இல் சட்டப் படிப்பை முடித்துப்

'பறிஸ்டர்' ஆக வெளி வருகின்றார். இடது சாரிக் கொள்கைகள் இக் காலங்களில் ஆழமாக வேரோடிக் காணப்படுகின்றன.

இவரது மனதில் களன்று கொண்டிருந்த இலக்கிய வேட்கை சட்டத்தரணியாகத் தொழில் புரிவதில் நாட்டம் கொள்ள விடவில்லை. நாடு திரும்பிப் பல வழக்குகளில் ஆஜராகிப் பெரும் புகழும் பொருளும் ஈட்டியிருக்கக் கூடிய இவர் இங்கிலாந்தில் 'புனாம்பெரி' கூட்டத்தினருடன் சேர்ந்து தன்னை முழு நேர எழுத்தாளனாக மாற்றிக் கொள்கின்றார். உண்மையில் இலக்கிய வேள்வியில் தன்னைப் பலியிட்டுக் கொண்டார் என்றே கூறவேண்டும். எழுத்தால் வரும் சிறிய வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தினார்.

'இந்தியன் றயிட்டிங்' எனும் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் துணை ஆசிரியராகப் பணி புரிந்து தனது எழுத்தை வளர்த்துக் கொள்கின்றார். 'இக்பால்', 'தாசூர்', 'ராஜராவோ' போன்றோர் இப்பத்திரிகையில் தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளமை இப்பத்திரிகையின் செல்வாக்கைச் சுட்டி நிற்கின்றது.

பதினைந்து வருடங்கள் இலக்கியத் துறையில் ஆங்கில நாட்டில் முத்திரை பதித்த இவர் தாயகம் திரும்புகின்றார். இக் காலங்களில் இவரிடம் இரு தளங்கள் காணப்படுகின்றன. முதலாவதும், முக்கியமானதுமான தளம் அவருக்கு இயல்பாக உள்ள மேலைத் தேயப்

பரிவு. ஆங்கிலத்தை விடச் சிறந்த மொழி வேறில்லை: ஆங்கிலமே இலங்கையின் போதனா. நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டும்: இதுவே மொழிப் பிரச்சினையின் தீர்வாக அமைய முடியும்: தாய் மொழி என ஒன்றில்லை மொழி வருந்திப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஊடகமே; என இத்தளத்தில் இருந்தே பேசுவார். அத்துடன். பெண்கள் 'கொண்டை' போடுவது முட்டாள்தனம்: சாறி சிக்கலான உடை. வேண்டுமாயின் விசேட தினங்களுக்குப் பாலிக்கலாமே என ஏளனமாகப் பேசுவார்.

இரண்டாவது தளம் ஆத்ம ரீதியாகத் தோன்றிய தன்னைக் கண்டு கொண்ட தளம். தனது மண்ணை. தனது மக்களை. தனது மண்ணில் சிதையுண்ட அவலங்கள் நிறைந்த உடன் பிறப்புக்களைக் கண்டு கொண்ட தளம். இதுதான் அவரது படைப்புக் களுக்கான ஜீவநதி. திடீரெனத் தன்முன் எழுந்த நிகழ் புலக் கள நிலை அவரை நிம்மதி இழக்கச் செய்தமையின் புலப்பாடே அவரது ஆக்கங்கள். ஆனால். அம்மன வேதனை அவரை விட்டகல அவர் அவராக மாறிவிடுவதுதான் உண்மை.

இவ்விரு முரண்பாடுகளும் அவரிடம் இறுதிவரையும் காணப்பட்டன. இவரது எழுத்துக்களிலும் இவ்வாறான முரண்பாடுகளைக் கண்டு கொள்ள முடியும். 'இலங்கைத் தேயிலை'. 'சந்தைச் சதுக்கம்' ஆகிய இரு சிறுகதைகளும் இதற்குச் சான்று பகரும். அன்றியும் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தைப்

பகைப் புலமாகக் கொண்டு எழுதியதாகவும். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் இங்கிலாந்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு எழுதியதாகவும் அவரே கூறியுள்ளார்

சிங்கள எழுத்தாளராகிய 'புண்ணிய காந்தி விஜயநாயக்கா' கறுவாக்காட்டு நாகரிக உலகிற்குப் பழக்கப்பட்டவர். சிங்களக் கிராமிய வாழ்வைக் கதைப் பொருளாகக் கொண்டு 'கெரேய' எனும் நவீனத்தை எழுதினார். அவரால் கீழ்மட்ட மக்களைத் தனது எழுத்துக்குள் கொண்டுவர முடியாமல் போய் விடுகின்றது. 'கொன்றாட்' கடலை மையமாகக் கொண்டு கதைகள் எழுதினார். கடலை விட்டு வெளியே வரும் போது எழுத்தாற்றல் குன்றி விடுகின்றது. ஆனால் அழகு சுப்பிரமணியம் புலம் பெயர்ந்த நிலையிலேயே காத்திரமான கதைகளை எழுதுகின்றார்.

பதினைந்து வருட இங்கிலாந்து வாழ்க்கைக்குப் பின் தாயகம் திரும்பிய இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் சட்டத் தரணியாகத் தொழில் புரிகின்றார். ஆங்கில நாடு அவருக்கு 'அன்பளிப்புச்' செய்த சில வேண்டாத பழக்கங்கள் அவரைச் சட்டத்துறையில் சோபிக்க விடவில்லை. எழுத்தாற்றலும் மெதுவாக விடை பெற்ற தொடங்கியது. இவற்றால் தான் ஏ.ஜெ.கனகரட்னா இவர் யாழ்ப்பாணம் வந்திருக்க வேண்டாம் என அங்கலாய்த்தார்.

தனது இளமை தாண்டிய பருவத்தில் செல்லக்கண்டு எனும்

பட்டதாரி ஆசிரியையை மணம் முடிக்கின்றார். இவரது அறிவுலக சோடியாக அவர் விளங்கவில்லை யாயினும். உண்மையான தமிழ்ப் பெண்ணாக அவரை இறுதி வரையும் பராமரித்த பெருமை அவர்களைச் சாரும். இன்றும் பழைய ரூப கங்களை அசைபோட்டுக் கொண்டு அவரது அத்தனை புத்தகங்களையும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றார்.

தனது இறுதி நாட்களை இலக்கிய நண்பர்கள் எல்லோரும் கைவிட்ட நிலையில் தனிமையின் வேதனையில் கழித்து 05.03.1973" இவ்வுலகை நீத்தார்.

அழகு சுப்பிரமணியம் என்ற ஆக்க கர்த்தா தான் பிறந்த மண்ணில் எந்த விதமான தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தாமல் நீர்க்குமிழ் போல் மறைந்தமை இலக்கிய உலகிற்கும். சிறப்பாக ஆங்கில இலக்கிய உலகிற்கும். ஆய்வலர்க்கும் பெரிய இழப்பாகும்.

இலங்கைத் தமிழர்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க ஆங்கிலச் சிறுகதை எழுத்தாளர் இவரே. இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்திருந்தால் மேலான படைப்புக் களைத் தந்திருக்க முடியும் என்ற எண்ணமும் இங்கு வந்து தன்னை அழித்துக் கொண்டார் என்ற ஆதங்கமும் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது.

Happy Photo

Excellent
Photographers
Modern Computerized
'Photography
for Wedding Portraits
& Child Sittings

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel: 526345

காணாமல் போன மனசு

நேற்று இரவு
தப்பி வந்ததோ. வழி தவறி வந்ததோ
தெரியவில்லை
படுக்கும் அறைக்குள்
கண் சிமிட்டி வந்தது
மின்மினிப்பூச்சி ஒன்று!

அறை முழுக்க இருட்டு
இதன் ஒளி மட்டும்
மிகப் பிரகாசமாக...
மின்மினியை கண் இமைக்காமல்
பார்த்து கொண்டிருந்தேன்...

ஒற்றைப் பூச்சியை
பார்ப்பது இதுதான் முதல் தடவை!
தனிமையில்
அதன் அழகு
முழுமையாகத் தெர்ந்தது!

இரவின் நிலா ஒளியை வீட்டு
மின்மினியின் ஒளியிடம்
மனம் அகப்பட்டுக் கொண்டது!
சட்டென்று மின்மினிப்பூச்சி
பறந்து வெளியே சென்றது

குறிஞ்சி இளந்தேன்றல்

மெல்ல மெல்ல அந்த ஒளியும்
குறைய தொடங்கியது...

நாளை சீக்கிரம் எழ வேண்டும்
தூங்கப் போன போதுதான்
தெர்ந்தது வெளியே போன
மின்மினிப் பூச்சியின் ஒளியோடு
என் தூக்கமும் போய் விட்டதை

இப்போதும்
தூங்க கண் மூடும் போதெல்லாம்
என்னைச் சுற்றிப் பறக்கின்றன
மின்மினிப்பூச்சிகள்!

‘மல்லிகைப் பந்தல்’ வெளியீடுகளைத்
தொடர்ந்து படியுங்கள்

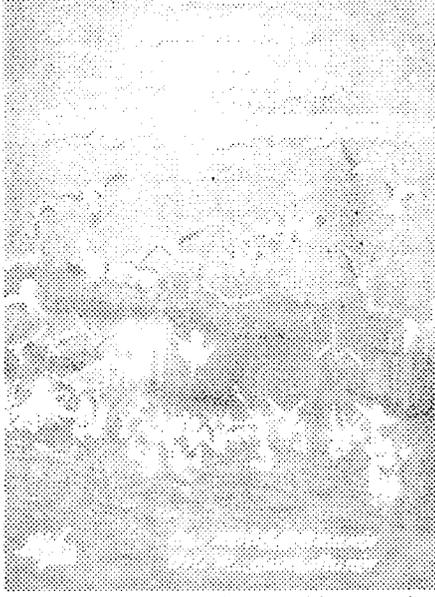
இது ஒரு
மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு

எழுதப்படாத கவிதைக்கு
வரையப்படாத சித்திரம்

டொமினிக் ஜீவாவின்
சுய வரலாறு.

(இரண்டாம் பதிப்பு ~ புதிய தகவல்களுடன்.)

**தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின்
அயல்நாட்டுத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்
ஆய்வுக் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் வெளியீடு.**

ஒரு நூலைக் கடந்த மார்ச் மாதம் வெளியிட்டுள்ளனர்.

இந்த ஆய்வில் நமது நாட்டவர்களான ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம், டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னய்யன், செ. கணேசலிங்கன், பொ. கணேசமூர்த்தி, நாகேச தர்மலிங்கம், நந்தி, யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், கெக்கிராவ ஸஹானா, திக்குவல்லைக் கமால், மாத்தளைச் சோமு, சுதாராஜ் ஆகியோரின் சிறுகதைகளை ஆய்வுக் கட்டுரைகளாக்கி வெளியிட்டுள்ளனர்.

ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் ஆய்வு நூல் இத்தகைய இலக்கியக் கனதியுடன் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது.

நியூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ் நிறுவனம் இந்த நூலை வெளியிட்டுள்ளது. மலேசியா, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதைகளும் இந்த நூலில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

23 தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதன் இந்திய விலை ரூபா: 80/- பக்கங்கள் 275.

28

கேணிப்பித்தன் ச. அருளானந்தத்தின்

படைப்புகள் - மதிப்புரைக் குறிப்புகள்

செங்கை ஆழியான்

திருகோணமலை தந்திருக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த எழுத்தாளர் கேணிப்பித்தன் என இலக்கியவுலகு அறிந்த க. அருளானந்தம் என்ற கல்வியாளனாவார். சிறுவர் இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஆர்வமும் படைப்பாற்றலுமுள்ளவர். இதுவரை இன்பக் கனிகள், பாட்டுப் பாடுவோம், காகமும் தம்பியும், பாடி ஆடுவோம், கடலும் காவிரியும், சின்னச்சின்னப் பாட்டு, மனதுக்கினிய பாட்டு, பூஞ்சிட்டுக்கள், பளிங்குத் தீவு, காட்டில் கலவரம், பயங் கொள்ளலாகாது பாப்பா, ஆடி மகிழ்வோம், தங்க மாம்பழம் என பதின்மூன்று படைப்புகளைச் சிறுவர்களுக்காக எழுதி நூலுருவில் தந்துள்ளார். அவற்றினைவிட அந்த ஆவணி ஆறு, வம்மிப்பூ ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் நூலுருவில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அவரது படைப்புகளில் பின்வரும் நான்கு நூல்களை இவ்விடத்தில் நோக்குவோம்.

1. வம்மிப்பூ
சிறுகதைத் தொகுதி
2. கேணிப்பித்தன் கவிதைகள்
கவிதைத் தொகுதி
3. பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா
சிறுவர் நாவல்
4. தங்க மாம்பழம்
சிறுவர் கதைகள்

29

1. வம்மிப்பு

வம்மிப்பு சிறுகதைத் தொகுதியில் வீரகேசரி, தினக்குரல், தினக்கதிர் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த ஒன்பது சிறுகதைகள் இடம் பிடித்திருக்கின்றன. 'பொது மக்கள் சுரண்டப் படுகின்றார்கள். அரசியல்வாதிகளாலும், அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளாலும், தரகர்களாலும் ஏமாற்றப் படுகிறார்கள். பேரினவாதச் சக்திகள் மக்களைச் சீரழிக்கின்றன. அல்லலுறும் மக்கள் அவலத்திற்குள்ளக்கப் படுகின்றார்கள். போலிகள் உலா வருகின்றார்கள். இதைப் பார்த்து உள்ளம் கொதிக்கும். அந்தக் குமறல்களைக் கதைகளுடாகப் பின்னி விடுகின்றேன். என்கிறார் ஆசிரியர். இச் சிறுகதைகளில் சமகாலப் பிரச்சினைகள் கரு நிலைப் பெற்றிருக்கின்றன. கல்வியாளராக விளங்குவதால் அவருடைய சிறு கதைகளில் உளவியற் பார்வையிருக்கின்றது. 'அருளானந்தத்தை அவரைச் சூழவுள்ள அவலங்கள், மனிதப் பிரச்சினைகள் சோகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அவரை வாட்டுகின்றன என்று கூடச் சொல்லலாம். 'மானுட' நிலையினை அவை தரும் சுகதுக்கங்களை அவதானிக்கிறார். பதிவு செய்ய முயல்கிறார். பதிவு செய்கின்றார். ஆவண நிலைக்கு மேலே போய் ஆத்மச் சிலிர்ப்பும் வளர வேண்டும் எனப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி இச்சிறுகதைகள் குறித்துத் தான் அளித்துள்ள அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகிறார். அருளானந்தத்திடமிருந்து இன்னும் நல்ல படைப்புகளை இலக்

கிய உலகு எதிர்பார்க்கிறது.

2. கேணிப்பித்தன் கவிதைகள்

'உப்பு நீர் சிற்றாறு ஊரும் தென்றல் ஓடி வந்து மரஞ்செடியில் சாரும் செப்பலியும் மீனமும் கடும் - ஊரி சேர்ந்து ஊதச் சில்வண்டும் பாடும்' எனத் தான் பிறந்த ஊரை அவர் தன் கவிதைத் தொகுதியில் நினைவு கூறுகிறார். இக்கவிதைத் தொகுதியில் என்பது கவிதைகள் உள்ளன. அகத்துறை, சமுதாயம், பலதுறை என அவற்றினை வகுத்துள்ளார். ஆலங்கேணியும் மகாவலத்தீரமும் கவிதைகளில் சுவைநயத்துடன் பரவி நிற்கின்றன. இப்பிரதேசத்தின் காரியா திகாரியாக விளங்கிய எனக்கு, ஒவ்வொரு கவிதையையும் படைப்பவனின் அநுபவத்துடன் இரசிக்க முடிகின்றது. வாவா நண்பனே என்ற கவிதை அடி மனதைக் கவ்வி இழுக்கின்ற தகைமையது. 'பொத்தல் சேலையாய் படுக்கும் வீதிகள்' என்ற வார்த்தையின் உவமான அழகு வடக்கின் வீதிகளின் இன்றைய நிலையைச் சொல்ல மிகப் பொருத்தமானது. வாவா நண்பனே என்ற தலைப்பில் இரு கவிதைகள் வெவ்வேறு பக்கங்களில் உள்ளன. இரண்டும் நல்ல கவிதைகள். படித்துச் சுவைக்க வேண்டிய தொகுதி கேணிப் பித்தனின் கவிதைகள்.

3. பயங்கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா

பயங்கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட சிறுவர் நாவல் ஆகும். திருகோணமலைத் துறைமுகச் சூழல் பின்னணியில் இந்த நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. உகந்த சித்திரங்களோடு இந்த நூல் வெளிவந்திருப்பது இதன் சிறப்பு.

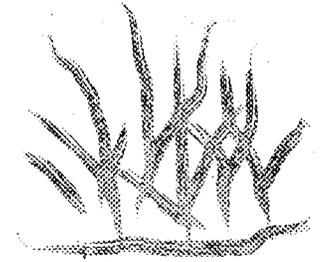
சிறிய வாக்கியங்கள், சுவையான சொற்குட்கட்டு என்பனவற்றுடன் வாசிப்பவரின் மன உணர்வை உயர்த்தி சிந்திக்க வைக்கும் பாங்கில் இச்சிறுவர் நாவல் சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. சிறுவர்களின் பிரச்சினைகளை அச்சிறுவர்களே இணைந்து தீர்க்கும் திறனை சுட்டிக் காட்டும் வகையில் பயங்கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா அமைந்திருக்கின்றது. இந்த நாவல் தினக்குரல் சிறுவர் பகுதியில் தொடராக வெளிவந்து பலரது பாராட்டுக்களை ஏற்கனவே பெற்றிருக்கின்றது.

4. தங்க மாம்பழம்

அருளானந்தத்தின் தங்க மாம்பழம் சிறுவர் கதைகள் பலவற்றின் தொகுப்பாகும். பயங்கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா சிறுவர் நாவலை அவர் பன்னிரண்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட சிறுவர்களுக்காகப் படைத்தார் என்றால், தங்கமாம்பழம் கதைகள் எட்டு வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்காக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வயதுச் சிறுவர்களைக் கவரும் வகையில் இப் புத்தகம் கவர்ச்சிகரமாக பதிப்பிக்கப் பெற்று வெளிவந்திருக்கின்றது. இத் தொகுதியில் ஒன்பது

கதைகள் உள்ளன. இவற்றில் விலங்குகள், பட்சிகள் முதலானவை பாத்திரங்களாக சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

அருளானந்தத்தின் பயங்கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா என்ற சிறுவர் நாவலுக்கும், மனதுக்கினிய பாட்டு என்ற சிறுவர்கள் பாடல்கள் அடங்கிய நூலுக்கும் தேசிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசில்களும், காகமும் தம்பியும் என்ற நூலிற்கு வடக்குக் கிழக்கு மாகாண இலக்கியப் பரிசிலும் பெற்றவர். இவரது நூல்கள் அனைத்தும் அ.அருள் பாஸ்கரனின் சித்திரங்களால் அழகு பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு படைப்பாளியின் மகனே ஓவியராக விளங்குவது எவ்வளவு வாய்ப்பானது. பாராட்டத்தக்க சித்திரங்கள்.

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தா

சுவைஞ்சுருக்கு ஒரு வேண்டுகோள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் 37வது ஆண்டு மலர் தேவையானோர் தொடர்பு கொள்க.

ஆண்டுச் சந்தா 250/-

தனிப்பிரதி 20/-

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

201 -1/1, ஸ்ரீ கதிர்சேன் வீதி, கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 320721

ஈ-மெயில்: panthal@sltnet.lk.

(காசக் கட்டளை அனுப்புவோர் Dominic Jeeva, Kotahena. P.O எனக் குறிப்பிடவும்)

ஒரு பிரதியின் முணுமுணுப்புக்கள்

மேமன்கவி

1. கம்பன் விழாவினைக் குறித்து.....

சமீபத்தில் வழமையான பிரமாண்டமான ஏற்பாடுகளுடன் கம்பன் விழா நடந்து முடிந்தது. கம்பன் கழகத்தின் ஆதரவாளர்கள், அபிமானிகளின் உதவி கொண்டு கொழும்பில் அமைக்கப்பட்ட கம்பன் கோட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கம்பன் கழகத்தின் அந்த கோட்டம் ஓர் அளப்பரிய சாதனைதான். கம்பன் கழகத்தின் சாதனையாக அக்கோட்டத்தைச் சொல்வதோடு, அக்கழகத்தின் விழாக்களுக்கு சேருகின்றப் பார்வையாளர்களின் தொகையும், அப்பார்வையாளர்களின் நடத்தையும் எம்மைக் கவர்ந்தையும் சொல்லதான் வேண்டும். இவ்வளவு அளவான கூட்டத்தை கூட்டும் அக்கழகத்தின் வளத்தையும் பலத்தையும் எதிர்கால ஈழத்து நவீன கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு பயன் படுத்தலாம் என்பதை அக்கழகத்தின் நேச சக்திகளாக இருக்கும் ஈழத்து கலை இலக்கிய இயக்கங்கள் யோசிப்பது நல்லது. அதே வேளை, எதிர்கால கம்பன் விழாக்களில் கம்பனின் கருத்துக்கள், நவீன கலை இலக்கியப் படைப்புகளில் எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன என்பதை கண்டறியும் வகையிலான ஆய்வுகளை முன் வைப்பதிலும் கம்பன் கழகம் கவனம் செலுத்துவது நல்லது. கம்பனின் சிறப்பை எடுத்து கூறும் கம்பன் கழகம், நவீன கலை இலக்கியக் கருத்துக்களுடன் கம்பனின் கருத்துக்கள் எத்தகைய உறவினையும் தாக்கத்தினையும் கொண்டிருக்கின்றன என்ற வகையிலான ஆய்வுகள் பக்கம் தனதுப் பார்வையைச் செலுத்துவதன் மூலம், கம்பனின் கருத்துக்களின் சாகவதமான நிலையை இன்னும் ஆழமாக அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும்.

இப்படியான பணியில் கம்பன் கழகம் ஈடுபடவேண்டும் ஆலோசனை கூறிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், இம்முறை கம்பன் விழா விளையிட்டு பத்திரிகைகளில் வெளி வந்த கண்ணோட்டங்களில்,

இம்முறை கம்பன் விழாவில் ஓரளவுக்காவது வெளிப்பட்ட நவீன கருத்துக்களையிட்டுக் குறிப்பாக, இவ்விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்த வலம்புரி ஜோனின் உரைகளிலும், இம்முறை நடந்த கவியரங்க கவிதைகளிலும், வெளிப்பட்ட நவீன அல்லது மாற்றுக் கருத்துக்களையிட்டுத் தமது அதிருப்தியினை வெளியிட்டு இருப்பதை காணுமிடத்து, கம்பன் கழகம் இன்னொரு தளத்திற்கு நகர்ந்துச் செல்வதை விருப்பாதவர்களின் அறிக்கைகளாக அப்பத்திரிகளின் கண்ணோட்டங்கள் நமக்கு தென்பட்டன.

ஒரு விழாவினைப் பற்றியோ அல்லது ஒரு நிகழ்வினைப் பற்றியோ கண்ணோட்டங்கள் எழுத முனைபவர்கள் அந்த விழாவில் நடந்த தமக்கு விருப்பமான விடயங்களை மட்டுமே பதிவுச் செய்வது, அழகானதல்ல. அத்தோடு அவ் நிகழ்வில் நிலவும் நிறைகளையும் குறைகளையும் அவையின் நிஜத் தன்மையுடன் பதிவு செய்ய வேண்டும். குறித்த விழாவினை ஏற்பாடு செய்த இயக்கத்தின் மீதான அல்லது அவ்விழாவில் பங்கேற்றவர்களின் மீதான காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக,

அவர்களின் பங்களிப்பைத் தவிர்த்துக் கண்ணோட்டங்கள் எழுதுவது, சரியாகாது என்பதையும் நாம் நினைவில் நிறுத்திக் கொள்வது நல்லது.

2. நமது வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் குறித்து....

தீராந்தி தனது மே மாத இதழுக்கான பரண் பகுதியில் நமது மூத்த பத்திரிகையான ஈழகேசரியிலிருந்து சில பகுதிகளை மறுபிரசுரம் செய்து இருக்கிறது. அதில் 14.12.19932 அன்றைய ஈழகேசரியில் அன்று வெளி வந்து கொண்டிருந்த இந்து சாதனம் எனும் பத்திரிகை பற்றிய குறிப்பில் அன்று வெளி வந்து கொண்டிருந்த நமது சகோதர மொழியான சிங்கள மொழி பத்திரிகையான தினமின பற்றிப் பின்வருமாறு ஒரு குறிப்பு காணப்பட்டது.

''சிங்கள சாகித்தியரால் அச்சடித்து நாள்தோறும் வெளிப்படுத்தும் தினமின என்னும் பத்திரிகை சிங்களச் சாகியத்தார் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படித்து அப்பத்திரிகையை விருத்தியடையச் செய்து வருகிறார்கள்.''

மேற்குறித்த குறிப்பு நமக்கு ஓர் உண்மையினை எடுத்து காட்டியது. அதாவது அன்றைய நாளிலிருந்தே சிங்கள மக்களின் வாசிப்புப் பழக்கம் விருத்தி அடைந்திருந்தது என்பதைதான்.

அந்த குறிப்பைப் படித்தப் பொழுது ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களின் அன்றைய தொடக்கம் இன்றைய வரையிலான அவர்தம் வாசிப்புப் பழக்கத்தையிட்ட யோசனை எமக்குள் எழுகின்றது. அன்று ஈழத்து தமிழ்ப் பேசும் மக்களில் ஒரு சில கூட்டினரால் தென்னிந்தியாவின் மூன்றாந்தர எழுத்து தயாரிப்புக்கள் விழுந்தடித்துக் கொண்டு படிக்கப்பட்டு கொண்டிருந்த பழக்கத்தின் மத்தியில் காத்திரமான ஈழத்து இலக்கிய எழுத்துக்கள் அவர்களால் படிக்கப்பட இங்கு பல இயக்கங்கள் பலத்த போராட்டங்களை மேற் கொண்டதை நாம் அறிவோம். அந்த இயக்கங்கள் விதைத்த விதைகள் விருட்சங்களாக வளர்ச்சி காணும் சூழல் கனிந்து கொண்டிருந்த வேளை. இந்த நாட்டில் திறக்கப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரத்தின் ராட்சத கரங்கள். அள்ளி குவித்த மெகா சீரியல்களும் தென்னிந்திய குப்பைச் சினிமாவின் சப்த

குவியல்களும். கொஞ்சம் நஞ்சமான நமது தமிழ் பேசும் மக்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை கபளீகரம் செய்து கொண்டிருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

80க்கு பின்னான ஈழத்து தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் எதிர் கொண்ட எரியும் பிரச்சினைகள் காரணமாக அனுபவங்கள் கலந்த காத்திரமான இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆக்குகின்றன படைப்பாளிகள் அதிக அளவுக்கு பெருகி விட்டாலும். அத்தகையவர்களின் படைப்புக்கள் பரவலாக படிக்கப்படுகின்ற சூழல் இன்னும் நம் மத்தியில் உருவாகவில்லை. அவ்வாறான ஒரு சூழல் நம் மத்தியில் சாத்தியப்படாமைக்கு நமது மக்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தின் பின்தங்கவே காரணம் எனலாம். இன்று கூடச் சிங்கள மொழியில் காத்திரமான கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் படிக்கப்படும் அளவுக்குத் தமிழிலான காத்திரமான கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் படிக்கப்படுவதில்லை. இது ஏன்? இக்கேள்விக்கான பதில் ஈழத்து தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தின்

பின்தங்கவே என மேலேழுந்தவாரியான ஒரு பதில் நம் கைவசம் இருப்பினும் கூட. அக்கேள்விக்கான விரிவான பதிலை ஈழத்து தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் சமூக உளவியலும். அதனை கட்டமைகின்ற ஈழத்து வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் கருத்தியலும் என்ற சிந்தனை வகையான ஆய்வின் மூலமே பெற்று கொள்ள முடியும்.

3. மாற்று கருத்துக்கார்களின் சமரசம்.

கடந்த காலங்களில் கொழும்பை மையப் படுத்தி இயங்கிக் கொண்டிருந்த மாற்றுக் கருத்து இயக்கங்களும் அந்த இயக்கங்கள் வெளியிட்ட பத்திரிகைகளும் இன்று மௌனமாகி விட்டன. இந்த நிகழ்வு சமூகச் சிந்தனை உலகுக்குப் பெரிய நஷ்டம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இந்த இயக்கங்களின் பல்வேறு செயற்பாட்டின் மூலம் பல்வேறு புதிய கருத்துக்களையும் நோக்குகளையும் நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த மாற்றுக் கருத்து இயக்கங்கள் என்ற தம்மைச் சொல்லி கொண்ட பெரும்பாலான இயக்கங்கள் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் நிதி உதவி கொண்டே செயற்பட்டன. அந்த

நிதி உதவிகள் நிறுத்தப்படும் பொழுதோ அல்லது அவ்வியக்கத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதித் தொகை முடிந்து விடும் பொழுதோ அந்த இயக்கங்கள் தமது செயற்பாடுகளை நிறுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அன்று இயக்கத்திற்காக அயராது உழைத்தவர்கள். இன்று அவர்கள் எந்த போக்குகளை தங்களது கருத்தியலுக்கு எதிர்முகாமில் இருப்பவை என்று சொல்லி கொண்டார்களோ அதே போக்குகளுடன் கடந்த காலத்தில் தாம் நடாத்திய இயக்கத்தின் பேராலோ தனிநபர் மட்டத்திலோ. இன்று சமரசம் செய்து கொண்டிருப்பது. இத்துணை காலம் மாற்று கருத்துகளுக்காக இவர்கள் உழைத்த உழைப்பு விழலுக்கு இறைத்த நீராச்சோ என்ற கவலைதான் ஏற்படுகிறது. இன்று அந்த மாற்று கருத்துக்கார்களிடம் மிஞ்சி நிற்கும் "முன்னாள் மாற்றுக் கருத்துக்கார்கள்" என்ற படிமம் மட்டுமே இவர்களின் இன்றைய இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள எஞ்சி நிற்கும் மூலதனம் என்பதையிட்டு இவர்கள் ஆறுதற்படலாம்.

அம்மா உன் வாசலில் நிற்கவா, - போகவா?

- புதுவை இரத்தினதுரை

உயிரிழைத்த கவிதை போல்
அலை பரப்பி
சிங்களக் கிராமங்கள் மீதான என்காதல்
பாடலாய் பரவியது ஒரு காலம்.
இத்தனை அழகும் எனதென்று சொல்லி
எத்தனை ஆழமாய் நம்பினேன்.
இப்போதும் உன் வாசலில் நிற்கிறேன்.
அம்மா!
நான் நிற்கவா? போகவா?
என்ன சொல்லும் உத்தேசம்?

வந்து வந்து வருடமொருமுறையாயினும்
தங்கியிருந்து புறப்படும் தருணம்
பிரிய மனமின்றி என் விழி கசிந்தபோது
நீயும் அழவில்லை?
போய் வா மகனே' என்று
படலை வந்து பயணமனுப்பவில்லை?
தாயே! சத்தியம் செய்
உனக்கொன்றும் நினைவிலில்லை
எல்லாவற்றையும் அடித்து வாயிற்போட்டு
இனவாதப் பூதம்
அகலக் கால் பரத்தி நிற்கிறது தெருவில்!

36

உயிருள்ள சாட்சியான ஊர்களே
மௌனம் கலைப்பீர்.
காலத்துக்குத் தகுந்த தாளமா உனது கையிலும்?
பேசடி பெருந்தேவி.
தெருவேறிப் போகலாம்
தமிழன் நுழையக் கூடாதாம் ஊருக்குள்.
உத்தரவு போட்டவனை நான் கேட்பது இருக்கட்டும்
நீ கேட்பது எப்போது?
உல்லாசப் பயணிகளான வெள்ளைத் தோலர்
உள்ளே போய் வருகின்றனர்.
எங்கும் போகலாம்
எதிலும் தங்கலாம்
விருந்தினர் மாளிகைக்கு விசாவேண்டியதில்லை.
தமிழனாயினும்
நாட்டுக்குரியவன் அல்லவா நான்!
எனக்கா அனுமதி மறுப்பு?

மாவலியை நெஞ்சுக்குள் பொத்தி
பாயும் நீரில் கால் நனைத்தவாறு
'என் சாம்பல் கரையணும்' உன்னிலென
எழுதிய கவிதையை என்ன செய்வது?
சொல்லடி கங்கையாளே
என்னைப் புறமொதுக்கிப் போவதற்கு
சம்மதமா உனக்கு?
ஸ்ரீபாத மலை முகட்டில் நின்று
முகில் விலகிய வேளை
எழுவான் திசை நோக்கித் தொழுது
பொற்கதிர் என் மேனி பரவ
நீயென் தாயின் முலையென எழுதிய
பாடலை என்ன செய்வது?
சொல் என் தேவதைகளே.
உங்களுக்கும் எனக்குமான உறவு முற்றிற்றா?
பொன்வாய் திறந்து பேசங்கள்.

37

பதினாறு வருடங்கள் கழித்து
 வாசல் திறந்ததும்
 உங்களைப் பார்க்க வந்துள்ளேன்
 பேசாமற் கிடக்கின்றீர்.
 வாசல் வந்ததும்
 ஓடிவந்து முத்தமிட்டிருக்க வேண்டும்.
 கட்டியணைத்து என் கன்னம் தேய
 'இத்தனை நாள் எங்கிருந்தாய் மகனே?' என
 கேட்டிருக்கலாமல்லவா?
 அந்நியன் போல் முற்றம் நிற்கும்
 அவலம் ஏன் நல்கினீர்?
 அனைத்தையும் மனதிருந்து அழித்து
 எழுதுவோம் புதிய கவிதை.

அம்மா!
 உன் இளைய மகன்
 என் தம்பி J.V.P
 சேர்த்து வைத்திருக்கிறாய்.
 உன் மூத்தமகன்
 நான் LTTE
 பார்க்க மறுக்கிறாய்.
 நான் நிற்கவா? போகவா?
 போவெனச் சொல்லில்
 என் முதுசக்காணியின்
 பிள்ளைப் பங்கைத்தா
 போய் விடுகின்றேன்.
 ஏதோ என்னால் முடிந்த வல்லமையுடன்
 ஒரு கொட்டில் கட்டிக் குடியிருப்பேன்
 எல்லையிருக்கும் இடையில்.
 ஷாஹ்மதுதாய்
 நான் நிற்கவா? போகவா?

அச்சத்தாளின் உடாக ஓர் அநுபவப் பயணம்

- டொமினிக் ஜீவா

அச்சத்தாளின் தொடர் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினாலும் வந்து சேரக் கூடிய சந்தாப் பணத்தின் வரவுகள் தேங்கிப் போய்விட்ட சூழ்நிலையினாலும் கடனை அடைக்க முடியாத பண நெருக்கடியினாலும் தற்காலிகமாக இடை நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட மல்லிகை வெளியீடு பற்றிப் பலரும் பலவிதமாக கதைக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

இது சம்பந்தமாகப் பலரும் என்னை நேரடியாகவே கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தனர்.

இலக்கிய உலகில் இந்த வதந்தி சிறகு கட்டிப் பறக்கத் தொடங்கி விட்டது.

உண்மையை நிலையை விட, இந்த வதந்தி பயங்கரமானது. இது பூதாகரமாக உருவெடுத்து இலக்கிய, உலகில் வியாபித்துப் பரவியது.

என்னையும் எது கடந்தகால ஆத்மார்த்தமான அர்ப்பணிப்பு உழைப்பையும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாத பலர், இந்த வதந்திக்கு முழு உருவம் தந்து குடாநாட்டுப் புத்தஜீவிகள் மத்தியில் உலவ விட்டுத் தமக்குள் தாமே மகிழ்ந்து கொண்டனர்.

வழக்கமாக என்னைத் தேடி வருபவர்கள்கூட, தமது வருகையைக் குறைத்துக் கொண்டனர். இதனால் தினசரி வாழ்க்கையில் நான் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டேன். தினம் தினம் என்னைத் தேடிப் பல பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் கடிதங்கள் வரும். பெரும்பாலும் மல்லிகைக்கான ஆக்கங்களாக இருக்கும்.

சில கடித உறைகளுக்குள் காசுக் கட்டளைகள் அல்லது காசோலைகள் இருக்கும்.

இப்படியே கடந்த காலங்களில் எனக்கு வந்து சேரும் கடிதங்கள், காசோலைகள்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மட்டுப்பட்டுப் பின்னர் அறவே நின்று போய் விட்டன.

கதை, கவிதை, கட்டுரைகள் அறவே வருவதில்லை!

சொல்லொண்ணா அவஸ்தைக் குள்ளானேன்.

தெருக்களில் சந்தித்து உரையாடும் இலக்கியக்காரர்கள் ஏதோ துக்கம் விசாரிப்பது போல, என்னுடன் கதைத்தனர். இரங்கல் தெரிவித்தனர்.

இவர்களது இந்த விசாரிப்புகள் என் எதிர்காலத்திற்குச் சவால் விடுவது போல இருந்தன.

அவர்கள் அப்படி இரக்கத் தொனியுடன் என்னையும். மல்லிகையின் எதிர்காலத்தையும் என்னிடம் விசாரித்ததில் தப்பேதும் இல்லை!

இந்த மண்ணிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி சிற்றேடுகளின் வரவே ஒரு சில இதழ்களேதான். பெரிய பெரிய இலக்கிய ஆர்ப்பரிப்பு முன் விளம்பரங்களுடன் பிரபல எழுத்தாளர்களை அல்லது குழுக்களை ஆசிரியராக முகப்பில் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு வெளிவந்த சிற்றேடுகள் கூட, சில இதழ்களுடன் மிஞ்சி மிஞ்சிப் போனால் ஓர் ஆண்டுகளுக்குள் மண்டையைப் போட்டு விடுவதை அநுபவ பூர்வமாகத் தெரிந்து வைத்திருந்த அவர்கள் மல்லிகையின் தற்காலிக இடை நிறுத்தத்தை நிரந்தரமானது என நினைத்துக் கொண்டதில் எந்த விதமான தப்புக் கணக்கும் இல்லைதான்!

வதந்திகளைப் பற்றியோ அல்லது எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றியோ எனது மேடைக் கருத்துக்கள் பற்றியோ எழுத்துச் சம்பந்தமாக வரும் குற்றச்சாட்டுகள் பற்றியோ எந்தக் காலத்திலும் நான் கவலை கொண்டது கிடையாது. மனசை அலட்டிக் கொண்டதும் கிடையாது.

ஓர் அடிப்படையான இலட்சியத்தை எனது இளந்தாரி வயதில் வரித்துக் கொண்டு, வழி நடத்தப்பட்டு வந்து கொண்டிருப்பவன் என்ற காரணத்தால் எனது செயலில் நானே அசாதாரண நம்பிக்கை கொண்டு இன்று வரை இயங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த இடைக்காலச் சவாலை எப்படி முறியடிப்பது? என இரப்பகலாக என்னுள் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

வீட்டிலோ ஒரே நச்சரிப்பு.

அன்றாடம் வீட்டுச் செலவுகளுக்குப் பணம் கொடுக்காத நிலை. இந்த நிலை தொடர்ந்தது.

இதனால் மதிய உணவுக்கு வீட்டுக்குப் போய் வருவதை வெகு புத்திசாலித்தனமாகத் தவிர்த்துக் கொண்டு வந்தேன்.

காலையில் இரண்டு இட்லி, பிளேன் டி. மதியம் இரண்டு துண்டு பான், பருப்புக்கறி. இவை இல்லையென்றால் ஐந்து இடியப்பம், மாச்சிச் சம்பல். இரவு வீட்டில் எதைத் தருகிறார்களோ அதுவே இரவுச் சாப்பாடு!

வீட்டு நிலையைப் புரிந்து கொண்டு விட்ட எனது மனைவியின் தாய் தந்தையர் எனது மூத்த மகளைத் தங்களது வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று வளர்த்து வரத் தொடங்கினர்.

இளைய மகனும் மனைவியும் நானும்தான் எனது குடும்பம். அப்பொழுது எனது ஒரேயொரு மகனான தீலீபன் பிறந்திருக்கவில்லை.

சில நாட்களில் மதிய உணவுக்கு என் சட்டைப் பையில் பணமே இருப்பதில்லை.

என்னிடம் மிஞ்சியுள்ள எனது சிறுகதைத் தொகுதிகள் சிலவற்றை அல்லது மல்லிகையின் முதலாவது ஆண்டு மலர், சோவியத் புரட்சி மலர் ஏதாவது சில இதழ்களைப் பையில் எடுத்துச் சென்று யாரோ ஒருவருக்கு விற்று விட்டுத்தான் என்னுடைய பகல் சாப்பாட்டை ஒரு வழியாக ஒப்பேற்றிக் கொள்வேன்.

எதிர்காலம் என் முன்னே கேள்விப் குறியாக வளைந்து நின்றது.

நான் சளைக்காமல் நிமிர்ந்து நின்றேன்.

சில சொந்தக்காரர்கள் எனக்குப் புத்திமதி சொல்வது போலச் சில ஆலோசனைகளை முன் வைத்தனர். "தெரிஞ்சு தொழில் தானே இது? பரம்பரையான தொழில். கடையும் இருக்கிறது. இடம் கூடத் தேடத் தேவையில்லை. வீட்டுக்கு நாலு பணம் சம்பாதிக்கலாம். வெட்கப்படாமல் செய்யுன்!" எனச்

சொல்லிச் சென்றனர்.

'வெட்கப்படாமல்...' என அவர்கள் சீறிது அழுத்திச் சொன்னதை என்னால் சீரணிக்க இயலவில்லை.

சாஹித்திய மண்டல இலக்கியத் திற்கான பரிசை நான் முதல் முதலில் பெற்றுக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பியிருந்த சமயம், யாழ்ப்பாண மேயர் துரைராஜா அவர்கள் உத்தியோக பூர்வமாகப் புகையிரத நிலையத்திற்கு வருகை தந்து, என்னை வரவேற்றுக் கனம் பண்ணிய சமயத்தில், பத்திரிகைக்காரர் கேட்ட பேட்டி ஒன்றில் நான் நெஞ்சை நிமிர்த்திச் சொன்ன வாசகங்கள் இன்றும் என் நெஞ்சில் பசுமையாகவே இருக்கின்றன, 'சவரக் கடையல்ல இது. எனது சர்வகலாசாலை!' என எனது தொழிற் கூடத்தைப் பெருமையுடன் சொன்ன என்னைப் பார்த்து இந்தத் தொழிலைச் செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வெட்கப் படுகிறாயா? எனக் கேட்டதும் நான் சுதாரித்துக் கொண்டேன்.

மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியாத ஒரு சகோதரக் குடும்பச் சிக்கலொன்று இதிலுண்டு. நாங்கள் நாலு பேர் ஆண் சகோதரர்கள். அண்ணன் தம்பிகள்.

எனது அப்பாவுக்கு ஒரே தெரு விலேயே இரண்டு சீகை அலங்கரிப்பு நிலையங்கள் இருந்தன.

ஒன்றை எனது தமையனாரும் ஒரு தம்பியும் பொறுப்புடன் நடத்தி வந்தனர்.

இரண்டாவது நிலையத்தை நானும் ஒரு தம்பியும் நடத்திக் கொண்டு வந்தோம்.

மல்லிகை ஆரம்பித்த கால கட்டத் திலேயே எனக்கு எனது தகப்பனார் மூலம் கிடைத்திருந்த பங்கு உரிமையை தம்பிக்கு விட்டுக் கொடுத்து விட்டேன்.

எழுதாச் சட்டமானாலும் இந்த ஒழுங்கையே நான் கடந்த காலங்களில் வெகு கச்சிதமாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கி வந்துள்ளேன்.

எனவே, நிறுவனத்தின் பின்னே விசாலமான பகுதியை மல்லிகைக் காரியாலயமாக்கி; அதையே தினசரி இயங்கி வரும் நிறுவனமாக ஆக்கிக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்தேன்.

மல்லிகை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதற்கான சூழ்நிலை எனக்கு ஏற்பட்டதற்கு மல்லிகையின் பொருளாதார நிலை மாத்திரம் காரணமல்ல. கடை வாடகை, மின்சாரக் கட்டணம் போன்றவைகளையும் மாதா மாதம் நானே மல்லிகையின் வருமானத்தைக் கொண்டு செலுத்த வேண்டிய இக்கட்டான நிலைக்கும் நான் தள்ளப்ப்பட்டிருந்தேன்.

கூட்டுக் குடும்ப வழக்கப்படி “எல்லாத்துக்கும் அண்ணனைக் கேளுங்கோ!” எனத் தம்பி கடைப் பாரத்தின் முழுப் பொறுப்புக்களையும் என் தோளின் மீதே சுமத்த விட்டு, வரும் வருமானத்தை தானே தனதாகிக் கொள்ளும் தந்தி ரத்தைக் கைக் கொண்டு வந்தான்.

இறுக்கமாக நிற்க முடியவில்லை. கூடப் பிறந்த தம்பி. தகப்பனாரின் சொத்து. நானே மனம் விரும்பி தம்பிக்கு விட்டுக் கொடுத்து விட்ட தினசரி வருமானமுள்ள ஸ்தாபனம். அத்துடன் எனது உரிமையை நிலை நாட்ட முற்பட்டால் ‘புத்திசாலித் தனமாக சொந்தத் தம்பியையே ஏமாற்றி விட்டான்!’ என்ற அவச்சொல்லுக்கு உட்பட வேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆட்பட்டு விடுவேனோ என்ற மனக் கிலேசம். பயம்.

மல்லிகை என்ற சஞ்சிகையை மாத்திரம் நடத்தியிருந்தால் இத்தனை பெரிய பொருளாதார நெருக்கடிகள் என்னை வந்தடைந்திராது.

தம்பியையும், தம்பி பெறுபேற்று நடத்தும் நிலையத்தையும் கட்டிக் காக்க வேண்டிய குடும்ப தேவை என் உணர்வுகள் அத்தனையையும் சிதைத்து விட்டது. கஷ்டத்திற்கு உட்படுத்தப் பட்டேன்.

இந்தப் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களிலிருந்து தற்காலிகமாக விடுபட நான் முன்னர் செய்து வந்த சுயதொழிலையே தொடர்ந்து செய்வோமென்றால் நான் சஞ்சிகை உலகில் தோற்றுப் போய் விட்டதாக உலகம் நம்பும். பரப்பப்பட்டு வந்துள்ள வதந்திகூட, உண்மையாக விடும். அத்துடன் அந்தப் பழைய பழகிய தொழிலுக்கு என்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டேனானால், காலக்கிரமத்தில் எனது இலக்கிய உணர்வு மரத்துப் போய்விடும். தோல்வியும் இயலாமையும் என்னை வந்து தானே தழுவிக்

கொள்ளும். அது பெரிய கொடுமை!

எனது இயற்கையான இயல்புகளுக்கெல்லாம் இவை மாறானவை.

எனவே என்னுடைய தொடர் நோக்கத்தலிருந்து நான் பின் வாங்காமல் தினசரி இயங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

இரவில் தூக்கம் வருவதில்லை.

வலுக் கட்டாயமாகத் தூங்கிவிட எத்தனித்தால், கனவுகள் வந்து வந்து என்னை மிரட்டி துன்புறுத்தின.

விட்டுக் கிணற்றங்கட்டு வெகு விசாலமானது. அந்தக் காலக் கிணறு அக்கிணற்றங் கட்டில் ஓர் ஆள் படுத்துப் புரளலாம்.

தூக்கம் வராத மனசு சஞ்சலப்பட்டுத் தடம் புரண்டு தவிக்கும் இரவுகளில் அந்தக் கிணற்றங் கட்டில் போய்ப் படுத்துக் கொள்வேன். எதிர்காலத்தைப் பற்றித் திட்டங்கள் போட்டுப் போட்டுத் தவித்துப் போய்க் கிடப்பேன்.

அப்படியே இரவில் தூங்கிப் போவதுமுண்டு.

சகிக்கொணாத, வெளியே நண்பர்களிடம் வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாத பொருளாதார முடை.

கிணற்றங் கட்டில் துயரச் சுமை களுடன் படுத்திருக்கும் வேளைகளில் பல்வேறு சிந்தனைகள் வந்து மனசை அலைக்கழிக்கும்.

ஒருநாள் இப்படிப் படுத்துச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில்

குறுக்கு மூளையொன்று இடையே தலைகாட்டியது.

ஒரு சாண் அரக்கி, அப்படியே கவிழ்ந்தால் கிணற்று நீருக்குள் முழுகி விடலாம். அதுவும் மாரிக் கிணறு. தண்ணீர் தளம் தட்டி நின்றது. விழுந்து வைக்கும் ஒசைகூட அமுக்கமாக இருக்கும். காலையில் கிணற்றடிக்கு வந்து பார்ப்பவர்களுக்குத்தான் உண்மை நிலை தெரியவரும்.

இந்த யோசனை வந்த அடுத்த கணமே என் அறிவு விழித்துக் கொண்டு, என்னை எச்சரித்தது.

வாழ்க்கையில் ஒரு கட்டத்திலேனும் தற்கொலை பற்றிச் சிந்திக்காத மனிதனே இருக்க முடியாது, என்பது எனது கருத்து.

உலகத்தின் டீர்பலமான எழுத்தாளர்கள் பலர் தற்கொலை செய்து இறந்து போயுள்ளதைப் படித்திருக்கிறேன். குறைந்த பட்சம் தற்கொலை முயற்சியாவது செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த எண்ணம் என்னுள் தோன்ற நான் எனக்குள்ளேயே வெட்கப் பட்டேன்.

மனிதன் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்வதைக் கடந்த காலங்களில் வெறுத்து ஒதுக்கி வந்தவன், நான்.

மிக கிட்டிய உறவினர் யாராவது தற்கொலை செய்து இறந்து போயிருந்தால் கூட, அவர்களது இறுதிச் சடங்கல் கலந்து கொள்வதையோ அல்லது சடலைக்கோ, இடுகாட்டுக்கோ போய் துக்கம் தெரிவித்து வருவதையோ

முற்றாக வெறுத்து வந்துள்ளேன்.

இந்தப் போராடும் உலகத்தை விட்டு இறுதி வரை போராடி ஜெயிக்காமல் இடைநடுவில் நழுவிக்கொண்டு தப்பித்துக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். இவர்களுக்கு இரங்கி இறுதி மரியாதை செய்வதோ வாழ்ந்து, போராடிக் கொண்டு இயங்கி வரும் மக்கள் குலத்தினருக்குச் செய்யும் பச்சைத் துரோகம் என்ற கருத்துக் கொண்டவன், நான். இப்படிப் பிரச்சினைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் நிமித்தம் சாவை வலுக் கட்டாயமாக வரவேற்க முனைந்த எனது இழிந்த நனைவுக்காக வெகுவாகவே துக்கப்பட்டேன். வேதனைப்பட்டேன்.

நாட்கள் கழிந்து போய்க் கொண்டிருந்தன.

காலையில் எழுந்து நாட்களை எண்ணுவதுதான் எனது தினசரி வேலையாக இருந்தது.

ரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் ஆலோசனையுடன் கொழும்பு முக வரிக்குத் திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கு நானொழுதிய கடிதத்திற்கு இரண்டு வாரங்கள் கழித்துப் பதில் கடிதம் வந்து விட்டது.

‘உங்களை ஏற்கனவே தெரியும். எனக்கு. கூட்டங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். உங்களது அரசியல் கருத்தும் எனக்கு நன்றாக விளங்கும். வி.பொன்னம்பலத்தின் தோழர் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எல்லாவற்றையும் விட, பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் என்பதும் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுத்தாளர் உலகில் வெகு சுறுசுறுப்பாக

இயங்கி வருபவர் என்பதை எனது நண்பர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

அது எல்லாம் இங்கு முக்கியமல்ல. உமது நேர்மையில் எனக்கு உள்ள வேணும் சந்தேகம் ஏதுமில்லை. எனக்கெழுதிய கடிதத்தில் அந்த நேர்மை பளிச்சிட்டுத் தெரிந்தது.

நீர் நல்லதொரு நோக்கத்துக்காக எனது உதவியை எதிர்பார்க்கிறீர் எனப் புரிந்து கொண்டேன். இது நல்லதொரு முயற்சி.

அடுத்த தடவை கொழும்பு வரும் போது வந்து அவசரம் என்னைச் சந்திக்கவும். நேரில் சகலதையும் பேசிக் கொள்வோம். விடாமுயற்சி எப்பொழுதுமே வெற்றி தரும் என்பதை மறக்க வேண்டாம்.

கடித வரிகள் இப்படி எனக்கு உற்சாகமூட்டின.

இந்தக் கடித வரிகளின் வாசகங்கள் எனக்கொரு புதிய உற்சாகத்தையும் தெம்பையும் ஊட்டியது.

(மேலும் சந்திக்கிறேன்.)

**சந்திரா செலுஞ்சி
விட்டீர்களா ?
தயவுசெய்து மல்லிகையுடன்
ஒத்துழையுங்கள் .**

மல்லிகைப் பந்தல் சமீபத்தில் வெளியீட்டுள்ள நூல்கள்

1. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் டொமினிக் ஜீவாவின் வாழ்க்கை வரலாறு (இரண்டாம் பதிப்பு - புதிய அநாவதக் தகவல்கள். தகவல்களில் சம்பந்தம் இல்லாதவை அகற்றப்பட்டுள்ளன)	விலை: 250/=
2. எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள் ~ (சிறுகதைத் தொகுதி) சாந்தன்	விலை: 140/=
3. அநாவத முத்திரைகள் ~ டொமினிக் ஜீவாவின்	விலை: 180/=
4. காட்டுன் ஓவிய உலகில் நான் ~ (இரண்டாம் பதிப்பு) சிரித்திரன் சுந்தர்	விலை: 175/=
5. மணலின் மலர்கள் ~ (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுகதைகள்)	விலை: 110/=
6. நாணம் எனது நாவல்களும் ~ செங்கை ஆழியான்	விலை: 80/=
7. கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம் ~ ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்	விலை: 100/=
8. முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் ~ (இரண்டாம் பதிப்பு) டொமினிக் ஜீவா	விலை: 110/=
9. முனியப்ப தாசன் கதைகள் ~ முனியப்பதாசன்	விலை: 150/=
10. மனசின் பிடிக்குள் (ஹைக்கூ) ~ பாலரஞ்சனி	விலை: 60/=
11. காட்டுன் ஓவிய உலகில் நான் ~ சிரித்திரன் சுந்தர்	விலை: 175/=
12. அட்டைப் படங்கள் (மல்லிகை அட்டையைய அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு)	விலை: 175/=
13. சேலை ~ முல்லையூரன்	விலை: 150/=
14. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் ~ செங்கை ஆழியான் (30 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)	விலை: 275/=
15. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் ~ செங்கை ஆழியான் (இரண்டாவது தொகுப்பு) (41 எழுத்தாளர்களின் படைப்பு)	விலை: 350/=
16. நிலக்கிளி ~ பாலமனோகரன்	விலை: 140/=
17. நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கும் சில இடழ்க்கள் ~ தொகுப்பு: டொமினிக் ஜீவா	விலை: 150/=
18. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் (இரண்டாம் பாகம்) வெளிவந்து விட்டது தொகுப்பு - செங்கை ஆழியான்	விலை: 350/=
19. நாம் பயணித்த புகைவண்டி (சிறுகதைத் தொகுதி) ~ ப.ஆப்பன்	விலை: 150/=
20. தரை மீன்கள் ~ ச.முருகானந்தன்	விலை: 150/=
21. கூட்டில்லாத நத்தைகளும் ஓடிவந்த ஆமைகளும் ~ செங்கை ஆழியான்	விலை: 150/=

**மேற்படி நூல்கள் தேவையானோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்
வியாபாரிகளுக்கு விசேஷ கழிவுண்டு**

படிக்காதவர் படிப்பித்த பாடங்கள்

உடுவை, தில்லை நடராசா

சாப்பாட்டுக்கடையின் உட்புறமும் வெளிப்புறமும் மட்டுமல்லாமல் சுற்றுப்புறமும் துப்பரவாக வைத்திருக்க வேண்டுமென அப்பா வற்புறுத்துவார். அதனால் காலத்துக்குக் காலம் கடைத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்த தண்ணீர் எடுக்கும் கிணறும் இறைத்து துப்பரவாக்கப்படும். நான் வாழ்ந்த கிராமத்தில் துலாவில் பெரிய பட்டை கட்டி நீர் இறைத்ததைப் பார்த்திருக்கின்றேன். போதியளவு இடவசதியில்லாததால் யாழ்ப்பாண நகரத்திலுள்ள கிணறுகளில் கப்பியில் (துழண்டி) கட்டித் தண்ணீர் அள்ளுவார்கள்.

தண்ணீர் இறைக்கும் போது நான்குபேர் பெரிய பட்டையுடன் வருவார்கள். நான்கு நீளமான கயிறுகள் பட்டையின் நான்கு புறங்களிலும் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். கிணற்றைச் சுற்றி அமைந்துள்ள சீமேந்துக்கட்டில் நான்கு பேரும் நான்கு புறமாக நின்று கொண்டு நீளமான கயிற்றை மெதுமெதுவாகத் தளர்த்த பட்டை கிணற்றினுள்ளே இறங்கும். பட்டையில் நீர் நிறைந்ததும் நான்கு பேரின் எட்டுக்கரங்கள் ஒரேயளவு வேகத்துடன் ஒன்றாகவும் விரைவாகவும் இயங்க கயிற்றை மேலே இழுப்பார்கள். நீர் நிரம்பிய பட்டை சீமேந்துக்கட்டருகே வந்ததும் ஒருவர் தான் நிற்கும் பக்கமாக பட்டையை மெல்லச் சரித்தழுக்க மற்ற மூவரும் கயிற்றைத் தளர்த்த பட்டை தானாகச்சரிந்து நீரை நிலத்தில் கொட்டும். சுமார் நான்கைந்து மணி நேரம் நாலுபேரும் 'ம்' என்ற ஒரேயொரு எழுத்தை மட்டும் விதம்விதமாக உச்சரிப்பார்கள்.

'ம்' என்றால்-

கயிற்றை இளக்கலாம் - கயிற்றை இழுக்கலாம் - தண்ணீரை அள்ளலாம் - பட்டையைச் சரிக்கலாம் என்பது மட்டுமல்ல நான்கைந்து நிமிடம் ஓய்வெடுக்கலாம் - தேநீர் அருந்தலாம் - ஓய்வு போதும் - மீண்டும் இறைக்கலாம் - எல்லாவற்றுக்கும் 'ம்' தான் - அர்த்தம் அவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

60களின் ஆரம்பம் என நினைவு.

நான் மட்டுமல்ல - இப்படி தண்ணீர் இறைப்பதை பலரும் வேடிக்கை பார்த்தார்கள். நால்வரின் கவனம் அவதானம் எல்லாம் கிணற்றிலே தான். நிதானம் சற்றுத் தவறினாலும் உயிராபத்து.

கிணற்றின் அடித்தளத்தில் உள்ள சிறிய குழிக்குப் பட்டைக் கிடங்கு எனப் பெயர். பட்டைக்கிடங்கு வரை நீர் குறைந்ததும் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு கிணற்றுக்குள் இறங்கியவர் சாம்பிராணிப் புகைகாட்டி விட்டு மேலே வந்த பின் தான் அவர்களுக்கும் முதலாளிக்குமிடையில் தகராறு -

நால்வரும் ஆளுக் குப்பத்து ரூபாவாக நாற்பது ரூபா சம்பளம் கேட்டனர். முப்பது ரூபாவுக்கு மேலே கொடுக்க முதலாளிக்கு விருப்பமில்லை.

நால்வரும் அப்பாவிடம் மனவருத்தம் தெரிவித்தனர். ஒருவரின் கண் கலங்கியதையும் அப்பா கவனிக்கத் தவறவில்லை.

"வெய்யிலில் நின்று வேலை செய்த போது அவர்கள் வியர்வையோடை இரத்தத்தையும் சிந்தித்தான் உழைத்திருக்கிறார்கள். உழைப்புக்கு ஏற்ற காசு குடுக்காட்டி அவங்கட கண் கலங்கும். இரத்தம் மட்டுமல்ல வியர்வை கண்ணீர் எல்லாம் சக்தியுள்ளவை. எனக்குத்தாற சம்பளத்தலை பத்து ரூபா குறையுங்கோ. இப்ப நாற்பது ரூபா குடுங்கோ" - அப்பாவின் வேண்டுகோள் நியாயமானது.

அப்போது அப்பாவுக்கு மாதச் சம்பளம் நூறு ரூபா தான். தொழிலாளிகளுக்காக இன்னொரு தொழிலாளி தன் உழைப்பைக் கொடுக்க முதலாளி விரும்பாததாலோ என்னவோ தகராறு சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட்டது.

நாயிற்றுக்கீழமை விருந்தினனாக எனது நிலையொத்த அதிகாரி வீட்டுக்குச் சென்ற போது வீட்டு வேலைக்கு வந்திருந்த தொழிலாளிக் கும் நண்பருக்குமிடையே இப்படியொரு தகராறு. அப்பாவின் கதையைச் சொன்னேன். தொழிலாளிக்கு நியாயமான கூலி கிடைத்தது. விருந்தைவிட நட்பை விட கடமையைச் செய்த திருப்தி.

அந்தக் காலத்தில் தேர்தல் என்றாலே பெரிய திருவிழா தான். தினமும் மாலையில் யாழ். முற்றவெளியில் வேட்பாளர்களுக்கு ஆதரவான அரசியல் பிரசாரக்கூட்டங்கள் செல்வாக்கைத் தேடவும் வெளிப்படுத்தவும் அலங்கார ஊர்வலங்கள் - பலர் புடை சூழ வேட்பாளர்களே வீட்டுக்கு வீடு வாக்கு வேட்டையாட வருவார்கள். வீதயலங்காரம் பூரண கும்பங்கள் - மாலை மரியாதை பந்தம் பிடிப்போர் ஒன்றுக்கும் குறைவிற்காது.

பிரபல அரசியல்வாதியொருவர் கடைக்கு முன்னாலுள்ள வீதவழியாக வருவதாக செய்தியறிந்து ஏறக்குறைய எல்லோரும் வீதக்கு விரைந்தனர். அரசியல்வாதியைப் பார்க்கும் ஆசையினால் நானும் கடை முகப்புக்குச் சென்றேன். அரசியல்வாதி ஆறுதலாக ஒவ்வொரு கடை கடையாக ஏற இறங்க பொறுமையிழந்த வானம் கறுக்க மழை துறத் தொடங்கியது. இறுதியாக கடைவாசலுக்கு வந்த அரசியல்வாதி கையில் வைத்திருந்த வாக்காளர்

பட்டியலை எடுத்து அப்பாவின் பெயரை வாசித்து அவரைத் தேடிக்கொண்டு கடைக்குள் குசின் வரை வந்து விட்டார். அப்போது சமையல் வேலையோடிருந்த அப்பா விரைவாக வெளியே வந்து விறகையும் ஏனைய பொருட்களையும் உள்ளே கொண்டு சென்று பத்திரப் படுத்துவதை அரசியல்வாதி கவனிக்காது விட்டாலும் முதலாளி கவனித்து விட்டார்.

“தேர்தல் காலங்களில் தான் அரசியல் வாதிடிகள் எங்களைத் தேடுவார்கள். பிறகு நாங்கள் எப்படித் தேடினாலும் அவர்கள் அகப்படமாட்டார்கள்” - என்றார் அப்பா.

“நெஞ்சுரம் கூடியவர்” என முதலாளி பாராட்டிய போது மற்றவர்கள் மழையில் நனைந்த பொருட்களை முதலாளியின் பார்வையிலிருந்து மறைக்க முயன்று கொண்டிருந்தனர்.

நான் அசாங்க ஊழியன் அரசியல்வாதிகள் பற்றி அதிகம் அலட்டிக்கொள்வதில்லை. அப்பாவுக்குக் கிடைத்த பாராட்டு போல எனக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது நியாயம் தானே!

பாடசாலை நாட்களிலிருந்து கலைகளில் விருப்பம். இளைஞனாக மேடை நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து அறிவிப்பு செய்த காலத்தில் சொந்த ஊரில் பெற்றோர் முன்னிலையில் நிகழ்ச்சி வழங்கிய போது ஒரு வித்தியாசமான அறிவிப்பு-

மேடைக்குப் பின்னால் ‘ம்...’ என ஹம்மிங் குரலில் ஒரு பெண்ணின் பாடல் ஆரம்பமாகும் போது மேடையில் எனது அறிவிப்பு - ‘மேடைக் கலை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள பல இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்றேன். ஒரு முறை இசை நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தளக்க மட்டக்களப்பு சென்றிருந்த போது அற்புதமான பாடகியின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அன்று முதல் நான் தோன்றும் மேடைகளில் அவளும் தோன்றுகின்றாள். அவளை என் உறவினருக்கும் ஊராருக்கும் அறிமுகம் செய்து வைக்கின்றேன். இன்று அவள் பாடும் முதல் பாடல்-

நான் உன்னைத் தேடுகின்றேன்-
நாள் தோறும் பாடுகின்றேன்-
நீ போகும் பாதையெல்லாம் நிழலாக
ஒடுகின்றேன்.’

வாலிப வயதிலிருந்த என் அறிவிப்பும் மேடையின் உள்ளிருந்து ஒலித்த பெண்குரலும் சபையில் சலசலப்பையும் பரபரப்பையும் ஏற்படுத்தியது. ஒலித்த குரலுக்குரிய உருவம் மேடையில் வந்த போது சபை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்தது. பெண் குரலில் பாடியவர் இரு குரல்சை மன்னன் என புகழ் பெற்ற லோரன்ஸ். அந்த நாட்களில் ஆண் ஒருவர் பெண் குரலிலும் ஆண் குரலிலும் மாறி மாறிப்பாடுவது, ஆச்சரியம். அன்றைய நிகழ்ச்சியைப் பற்றி மற்றவர்கள் மட்டும் கதைக்கவில்லை-

இரவு சாப்பிட்ட பின்னர் அம்மா ஆரம்பித்த கதைக்கு அப்பா குரலை உயர்த்திக் கொண்டு அடுத்த

அறையிலிருந்த எனக்கும் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னது - ‘மகன் எழுதட்டும் - பேசட்டும் - நடிக்கட்டும் - ஆனால் ஒரு பெம்பிளைப் பிள்ளையைத் தொட்டிடான் எண்டால் அது என்ன சாத் சமயமோ குருடோ சொத்தயோ அது எங்கடை பிள்ளை மாதிரி. இவன் மாட்டன் எண்டாலும் நாங்கள் இவனைக் கலியாணம் கட்ட வைப்பம்’ அப்பாவும் அம்மாவும் கருத்தொருமித்தவர்கள் என்பதால் நான் வாலிபனாக இருந்த காலத்திலும் வந்தையர் விடயத்தில் கவனமாகவே இருந்தேன்.

50களின் ஆரம்பமாக இருக்க வேண்டும். இந்தியாவிலிருந்து வந்த கமலா சர்க்கஸ் குழு யாழ் முற்றவெளியில் முகாமிட்டு மக்களை மகிழ்வித்த காலம். எல்லாத் தொழிலாளிகளும் சர்க்கஸ் பார்க்கச் சென்ற போது அப்பா என்னையும் கூட்டிச் சென்றார். இரவு ஒன்பது மணிக்கு முற்றவெளியிலிருந்து திரும்பிய போது இளம் தொழிலாளியொருவன் வீதியில் கரணமடித்தும் கைகளைத் தரையில் ஊன்றி தலைகீழாக நடந்தும் வித்தை காட்டிக்கொண்டு வந்தான். சில சகபாடிகள் பாராட்டிய போதும் அப்பா அவனை ஏசினார் - “சர்க்கஸ் இருக்கட்டும். முதல்லை செய்யிற வேலையை ஒழுங்காகப் பழக அதைச் சரியாகச் செய்யப் பார். சர்க்கஸ் வேலை விருப்பமெண்டால் சர்க்கஸ் கம்பனியில் சேர வேண்டும்”

அப்பாவின் கருத்தை சில இளம் தொழிலாளிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இராமசாமி கரணமடித்ததை ஊக்கு வித்தார்கள். கடைக்கு வந்த இராமசாமி வழமை போல கிணற்றடியில் கழிவு நீர் வழிந்தோடுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட கால்வாய் அருகே பாத்திரங்களைக் கழுவ ஆரம்பித்த போது சர்க்கஸ் நினைவுகள் வந்திருக்க வேண்டும்

கறண்டிகளை எறிவதும் ஏந்து வதுமாக வித்தை காண்பித்தான். சர்க்கஸ்காரன் ஒருவன். ஆறு கறண்டிகளை தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொன்றாக எறிந்து பின்னர் அவற்றை ஏந்துவதைப் பார்த்து ‘என்ன மாதிரி நிலத்தில் ஒரு கரண்டியும் விழாமல் சுழண்டு வந்து கொண்டிருந்தது’ என்று ஆச்சரியப்பட்ட இராமசாமியும் அப்படிச் செய்ய ஆரம்பித்த போது இரண்டு கறண்டிகள் கழிவு நீர் வழிந்தோடும் கால்வாயில் விழுந்து விட்டது.

இராமசாமி அந்த இரண்டு கறண்டிகளையும் எடுக்க முயன்ற போது அப்பா தடுத்தார். - “இது சாப்பாட்டுக் கடை. காணுக்குள்ளை விழுந்த கறண்டியை எடுத்து சாப்பாட்டிலை வைக்க நான் விட மாட்டன். முதலாளியிட்டச் சொல்ல இராம சாமியின்றை கணக்கலை எழுதப்போட்டு இரண்டு கறண்டி வாங்க வேண்டும்” என்றார்.

இராமசாமி கோபத்துடன் “சரி சரி பாக்கிறேன்” என்று கடைக்கு வெளியே செல்லவேறும் சிலர் அவனைப் பின் தொடர்ந்தனர்.

வழமையான வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு அப்பா தினசரிப் பத்திரிகைகளை புரட்டி நான் நித்திரையாகி விட்டேன்.

இரவு சுமார் பதினொரு மணியிருக்கும். கடையில் வேலை செய்யும் இரண்டு பேர் ஓடி வந்து அப்பாவுக்கு ஏதோ சொன்னதும் அப்பா கடைக்கு வெளியே ஓடினதும் கனவு போலிருந்தது. சில நிமிடங்களின் பின் தான் அது கனவல்ல என்று உணர்ந்ததும் நானும் கடைக்கு வெளியே வேகமாகச் சென்றேன். இராமசாமி கையிலும் காலிலும் சிராய்ப்புக் காயங்களுடன் றோட்டில் விழுந்து கிடந்தான். கடைத் தொழிலாளிகள் அவனைச் சுற்றி நின்றனர். அருகில் ஒரு சைக்கிள் வண்டியும் நிலத்தில் கிடந்தது.

“ஐயா- பக்கத்துக் கடை முத்தை யாவின் சைக்கிளை வாங்கி சேர்க்க ஸிலை சைக்கிள் ஓடின மாதிரி சைக்கிள் ஹான்டிலை மேலை தூக்கிக்கொண்டு ஒரு சில்லலை ஓடிக் காட்டின போது விழுந்திட்டான்.”

“சரியாக நோகுதாம்”

“இவனுக்கேன் இந்த வேலை...”
ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கதை.

அந்த நாட்கள் வாடகைக் காரான ‘டக்ஸ்’ முச்சக்கர வண்டியான ‘ஓட்டோ’ இல்லாத காலம். அப்பா எங்கோ சென்று ஒரு ‘நிக்ஷா’ வண்டியைக்கொண்டு வந்து இராமசாமியை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு சென்றார்.

“சின்னக்காயம் தான். இரண்டொரு நாள்லை சுகமாயிடும்” என்றார் அப்பா.

“பாவிப் பயல்- செத்திருப்பான் தப்பியிட்டான்” என்று கணக்கப்பிள்ளை அப்பாவைப் பார்த்தார்.

இரவு நேரத்தில் றோட்டிலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிற லொறிச் சல்லுக் கீழே நெஞ்சில் ஒரு தகரத்தை வைத்துக் கொண்டு படுத்திருந்து சர்க்கஸில் லொறியை நெஞ்சுக்கு மேலே ஏற்றி சாகசம் செய்த சர்க்கஸ்காரன் போலவும் ஒரு காட்சி காண்பிக்க எண்ணியிருந்தானாம். சைக்கிள் இருந்து விழுந்ததால் அந்த சாகசத்தைக் கைவிட்டு விட்டானாம்.

“அடே முட்டாப்பயலே...” - அப்பா அப்படிச் சத்தம் போட்டதை நான் ஒரு போதும் பார்த்ததில்லை. “ஒரு தொழிலைத் தெய்வமாக மதிச்சு முழுசாகப்பழக் அதைச்சரியாகச் செய்ய வேணும். மற்றவன் செய்யிறதைக்கண்ட உடனை மடையன் மாதிரி செய்யக்கூடாது.”

இராமசாமியின் சோகமான முகத்திலும் ஒரு சிரிப்பு இழையோடியது- “இனிமே சேர்க்கஸ் பற்றி நனைக்க மாட்டன்.”

ஒரு நாள் அம்மாவுடன் செருப்பு வாங்குவதற்காக செம்மா தெருவுக்கு சென்ற போது திடீரெனப் பெய்ய ஆரம்பித்த மழை பெரு மழையாக மாறி

காங்கேசன்துறை வீதியில் கானையும் மேவி வெள்ளம் பாயுமளவுக்குப் பொழிந்த பின் தான் வேகம் குறைந்தது.

அம்மா தடுத்ததையும் கேளாமல் நான் புதுச்செருப்பையும் போட்டுக் கொண்டு வெள்ளத்தில் ‘தொக்கு தொக்கு’ என்று சந்தோஷத்துடன் நடந்து வந்தேன். அம்மா காலிலிருந்த பழைய செருப்புகளை கையில் சுமந்தபடி தண்ணீர் மேவிப்பாயும் தெருவில் மெதுவாக நடந்து வந்தார். முட்டாசுக் கடைச் சந்தியைத் தாண்டி சிறிது தூரம் நடந்திருப்பார். ‘ஸ்...’ அம்மா அவலமாகக் கத்திக்கொண்டே குனிந்து காலைப் பிடித்துக்கொண்டார். காரணம் புரியாமல் கலங்கி நானும் அம்மா என்றோன்.

எங்கள் வருகையை எதிர்பார்த்து கடை வாசலில் காத்து நின்ற அப்பா ஓடி வந்து அம்மாவைக் கைத்தாங்கலாக கடைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அம்மாவின் உள்ளங்காலில் ஒரு சிறிய கூரிய ஆணி குத்தி விட்டது. அம்மாவின் காலிலிருந்து ஆணியை அப்பா இழுத்துப் பிடுங்கிய போது அம்மாவின் பயங்கரக் கத்தலைக் கேட்கப் பரிதாபமாக இருந்தது.

எனது தோளுக்கு மேலாக தவழ்ந்த அப்பாவின் கை கழுத்தை சுற்றி வளைக்க உச்சியில் ஒரு முத்தம்.

‘கட்டி கெட்டிக் காரன் வெள்ளத்தலை நடக்கிற போது கட்டாயம் காலுக்குச் செருப்புப் போட வேணும். தண்ணியிலை நனைஞ்சு கால் மெதுவாக

வந்து வாழைப்பழம் மாதிரி இருக்கும். முள்ளு ஊசி டக் கெண்டு ஏறினால் முழுதும் காலுக்குள்ள போயிடும். எடுக்க முடியாது’

முன்பும் ஒரு முறை அப்பா சொன்னதைக் கேட்காததால் முள்ளு குத்தி வேதனைப்பட்டதை அம்மா நினைவு படுத்தினார்.

எனக்கு 41வயது பூர்த்தியாகி 42வயது ஆரம்பமான வேளை. வேலை முடிந்து மாலை வேளை வீடு சென்றதும் தலையிடி ஆரம்பமாகிவிடும். மாத்திரைகளில் ஆரம்பித்து தைலம் பூசும் வரை எல்லாம் செய்து பார்த்து விட்டேன். காலையில் எல்லாம் சரியாக இருக்கும். மூன்று நான்கு நாட்கள் என்னை அவதானித்த அப்பாவை வருத்தத்துடன் பார்த்தேன்.

“பின்னேரம் ஆனவுடன் பயங்கரமாகத் தலை வலக்கின்றது. பெரிய எழுத்துக்களைக் கூட வாசிக்க முடியாது. ஒரே எரிச்சலாக வருகிறது.”

அப்பா வலு சிம்பிளாகச் சொன்னார்- “நல்ல கண் டாக்டரிடம் கண்ணைக் காட்டிச் சோதிக்க வேண்டும்” என்றார்.

கண் டாக்டரின் சோதனையைத் தொடர்ந்து மூக்குக் கண்ணாடி முகத்தில் ஏறியது.

அதற்குப் பின் இரவு பதினொரு மணி வரை மிகச்சிறிய எழுத்துக்களையும்

வாசிக்கலாம். ஏனென்றால் தலைவலி வருவதில்லை. எல்லாத் தலைவலிக்கும் மாத்திரையும் தைலமும் மருந்தாகி விடாது. அத்துடன் அப்பா நிறுத்தி விடவில்லை. இரண்டு மூன்று வருடத்துக்கு ஒரு தடவை தலைவலி கண்வலி வந்தால் மாத்திரை களை நம் பாமல் டாக்டரைச் சந்திக்க வேண்டுமென்றார்.

எண்பது வயதைக் கடந்த நிலையிலும் அப்பா மிகவும் திடகாத்திரமாக இருந்ததோடு எல்லா வேலைகளையும் தானாகவே செய்வார். சில வேளைகளில் மதிய உணவுக்குப் பின் ஒருமணி நேர பகல் தூக்கம். பெரும்பாலும் வீட்டு வேலைகளை வெகு நேர்த்தியாகச் செய்வார். மற்றும் வேளைகளில் விறாந்தையில் சாய்மனைக் கதிரையில் அமர விரும்பாமல் ஒரு சாதாரணக் கதிரையில் நிமிர்ந்திருப்பார். அவருடன் நன்கு பழக்கமில்லாதவர்கள் வந்தால் மெதுவாக எழுந்து ஓர்

அறையில் ஒதுங்கிக் கொள்வார்.

நல்ல மழைக் காலமானாலும் தினமும் குளிப்பார். வீட்டில் இருக்கும் போது கட்டும் வேட்டியானாலும் சுத்தமான வேட்டியாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்வார். நெருங்கிய உறவினர் அயலவர் வீட்டுக்குக் கூட மிகமிக அவசியமெனக் கருதி அரைமணி நேரம் சென்று வருவதானாலும் “அம்மாடி போயிட்டு வரட்டுமா” என்று தங்கையின் அனுமதி கேட்பார்.

தங்கையிடம் அனுமதி கேட்பது எனக்குப் பிடிக்காததால் நேரடியாகக் கேட்டேன். அப்பா சிரித்தார் - “பிள்ளைகளுக்கு வயது வந்து விட்டால் அவர்கள் பெரியவர்கள். சாப்பாடோ போக்குவரத்தோ - பிறருடன் கதைப்பதோ கதைக்காமல் விடுவதோ எல்லா விடயங்களிலும் பிள்ளைகள் மனம் கோணாமல் நடக்க வேண்டும். பிள்ளையாளுக்குப் பிடிக்காததை செய்யக் கூடாது.”

மல்லிகைப் பந்தல் பிரசவிக்கும்

மற்றுமொரு இலக்கிய ஆவணம்

‘மல்லிகைச் சிறுகதைகள்’

துினகரன்

7-5-2003

- லோரன்ஸ் செல்வநாயகம்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சிற்றிலக்கிய ஏடுகொண்டு முப்பத்தொட்டு வருடங்களை நிறைவு செய்து சிறப்பாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. என்பது இலக்கிய உலகை வியப்பிலாழ்த்தச் செய்யும் ஒரு விடயமாகும்.

நேற்றுப் பெய்த மழையில் இன்று முளைத்த காளான்களாக எல்லாக் காலத்திலும் எத்தனையோ இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் முளைத்துள்ளதை அறியக் கிடைக்கின்றது. இவைகள் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக சில வருடம் சில மாதம் அல்லது சில இதழ்களோடு அகால மரணமடைந்துள்ள தகவல்களே மிஞ்சியுள்ளன.

இந்த வகையில் நான்கு தசாப்தங்களை நெருங்கி, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தம்மைப் பங்களியாக்கிக் கொண்டு, சகலரையும் அணைத்துக் கொண்டு இன்று வரை தொடர்ந்து மலர்ந்து மணம் வீசி வந்துள்ள மல்லிகையின் காத்திரமான முன்னேற்றம் பெரு மகிழ்ச்சிக்கூரியது.

இடர்கள், உபாதைகள் என இன்னோரன்ன பிரச்சனைகள் - வீழ்ச்சிகள் மல்லிகையை எதுவும் செய்துவிட முடியவில்லை. மல்லிகையாசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் இலட்சியமும், அர்ப்பணிப்புடனான உழைப்புமே இதன் வெற்றிக்குக் காரணம்.

‘மல்லிகைப் பந்தல்’ என்ற பெயர் இன்று ஈழத்து இலக்கியத்துறையில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய புகழ்க்கூரிய இலக்கிய நிலையமாக விளங்குகிறது. சஞ்சிகை வெளியீடு என்பதைக் கடந்து, படைப்பிலக்கியக் கர்த்தாக்களை உருவாக்குவதிலும் அவர்களைக் கைதூக்கி விடுவதிலும் மல்லிகைப் பந்தல் தம்மாலான பணியினை செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகிறது.

உழைப்பும் முயற்சியும் வீண் போகாது என்பதற்கு மல்லிகை டொமினிக் ஜீவாவின் சோர்வில்லாத பயணம் சிறப்பானதொரு முன்னுதாரணம்.

மல்லிகைச் சிறுகதைகள் 1-2
விலை 275/- - 350/-
 மல்லிகை ஆசிரியரின் பவன விழா ஞாபகார்த்தமாக வெளியீட்டு வைக்கப் பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி.
 30 எழுத்தாளர்களினது தரமான சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு.
 41 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் தயாராகின்றது.
 நாவல்களில் இருக்க வேண்டியத் தொகுப்புகள்
மல்லிகைப் பந்தலின் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

பத்தொன்பது நூல்களைச் சிறப்பாக வெளியிட்டு வந்துள்ள மல்லிகைப் பந்தல் தனது இருபதாவது வெளியீடாக சிரேஷ்ட எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியானின் சிறுகதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டுள்ளது. கடந்த மாச்சில் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூலானது ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் சிறந்த சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்துள்ளது.

“மல்லிகைச் சிறுகதைகள்” எனும் இந்நூலில் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் நாற்பத்தொரு சிறுகதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. கனமான இலக்கியங்களைச் சமந்து கவர்ச்சிகரமான அட்டைப் படத்துடன் 338 பக்கங்களைக் கொண்டதான தொகுப்பு நூல் இது. மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக ஏறகனவே மல்லிகைச் சிறுகதைகளின் முதலாவது தொகுதி வெளிவந்து விட்டது. இது இந்த வரிசையில் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகும். முதலாவது தொகுதியானது மல்லிகையில் வெளிவந்துள்ள ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் முப்பது சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியாக கடந்த ஜூனில் வெளிவந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் பணிகள் இத்துடன் நிறைவடைந்து விடவில்லை. ஏனைய மல்லிகைக் கதைகளும் தொடர்ந்து வெளிவரவுள்ளன என்பதே மல்லிகைப் பந்தல் இலக்கிய உலகிற்குத் தெரிவிக்கும் இனிப்பான செய்தி.

மல்லிகைச் சிறுகதைகளின் இரண்டாவது தொகுப்பான இம்மலரில்

ராஜபூகாந்தனின் “அரை ஞாண்தாலி”, கே.எஸ். சிவகுமாரனின் “கருணையின் விலை என்ன?”, மு.கனகராஜனின் “சுவப் பெட்டி”, மருதூர்க் கொத்தனின் “சங்கிலித் தொடர்கள் அறுகின்றன” பெரிசண்முகநாதனின் “ஒழுங்கு” சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் “சூடேறும் செய்திகள்”, கே.வி.ஜயனின் “தார்க் கொப்புளங்கள்”, சி.சுதந்திர ராஜாவின் “மேற்காவுகை”, அ.பாலமனோகரனின் “புதிய பொலிக்கொடி” ஆகியன முதற்பத்துச் சிறுகதைகளாக இடம் பெற்றுள்ளன.

மல்லிகை சி.குமாரின் “என்னதான் நடக்கிறது”, மு.புஷ்பராஜனின் “இதோ மனிதன்” “செந்தாமரையின் உண்மை-பொய்-மௌனம்”, க.ஆனந்தமயிலின் “ஒற்றைக் கால் கோழி”, மாத்தளை வடிவேலனின் “வதைப்படலம்”, மு.பொன் னம்பலத்தின் “உள்ளும் புறமும்”, மாவை நித்தியானந்தனின் “லண்டன் காரர்”, துரைமனோகரனின் “சிறை”, எஸ்.ஜோன் ராஜனின் “திட்டு”, வே.தனபாலசிங்கத்தின் “மண்ணும் மழையும்”, ஆகியன அடுத்தப் பத்துக் கதைகளாகும்.

க.நவத்தின் “ஒரு தாத்தாவும் - அம்மாவும் - நாங்களும்”, மருதூர் ஏ.மஜீதின் “பன்னீர் வாசம் பரவுகிறது”, மலரன் பனின் “பெரிய தம்பியின் புள்ளியாடு”, த.கலாமணியின் “உரமான கால்கள்”, புலோலியூர் க.சதாசிவத்தின் “இது என்ன பாவம்!”, நற்பிட்டிமுனை பளீலின் “சாண் ஏற”, அருண் விஜய ராணியின் “ஏணி”, வடகோவை வரத ராஜனின் “மழைப்பஞ்சு (ம)ாங்கம்”,

அல்.அஸ்மத்தின் “சைவப்பிள்ளை”, ஆ.இரத்தினவேலோனின் “மீறல்கள்”

எஸ்.எச்.நி.மத்தன் “யுக புருஷர்கள்”, யோகேஸ் வர் சிவப் பிரகாசத்தின் “உள் மறைந்த உணர்வொன்று”, எம்.எம்.நெளஷத்தின் “விடிய நேரமிருக்கு”, பன்னீரனின் “நம்பிக்கை”, மு.பஷீர் “முகத்திரைகள்”, நெல்லை க.பேரனின் “மெல்ல இனிச்சாகும்”, கெக்கிராவை ஸஹானாவின் “உண்மைக் காதல் என்பது”, மாத்தளை சோமுவின “வாமனம்”, தாட்சாயணியின் “சூன்யம்”, எஸ்.முத்து மீரானின் “ஒரு கிராமம் அழுகிறது” செளமியின் “எண்ணங்கள்” ஆகிய சிறந்த சிறுகதைகளும் இடம் பெற்று ருக்கின்றன.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மல்லிகை வழங்கிவரும் சிறப்பான பெறுமதியான பங்களிப்பினைக் குறித்துக் காட்டுகிறது இச்சிறுகதைகள். நாளைய தலைமுறையின் இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு இவைகள் நிச்சயம் சிறப்பான தொரு ஆவணமாகத் திகழும் என்பது உறுதி. இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவர பலரும் பல வகைகளில் உறுதுணையாய் இருந்திருக்கின்றனர். தொகுப்பாசிரியர் செங்கை ஆழியானின் பெரு முயற்சிக்குக் கடைத்த வெற்றியே இக்கனதியான நூலின் வரவு. இவ்வாறான சிறுகதைத் தொகுப்புகள் ஈழத்து இலக்கிய இருப்பினை அறிவதற்குப் பொரிதும் துணை புரிவனவாகும்.

செங்கை ஆழியானின் “மறு மலர்ச்சிச் சிறுகதைகள்”, “ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள்”, “சுதந்திரன் சிறுகதைகள்” போன்ற தொகுப்பு நூல்கள் வரிசையில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. 270ற்கும் மேற்பட்ட மல்லிகைச் சஞ்சிகைகளைத் தேடி அதிலிருந்து இச்சிறுகதைகளைத் தேர்ந்து நூல் வடிப்பது என்பது ஒரு மாபெரும் முயற்சி. இதற்கு அயராது உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் தேவை. இது செங்கை ஆழியானிடம் எதிர்பார்ப்பதற்கு அதிகமாகவே இருக்கிறது.

உலகெங்கும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நம் சகோதரர்கள் உட்பட இலக்கிய உலகம் இவ்வாறான நற்பணிகளுக்கு உந்துதல் அளிக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகிறது. சகலரதும் கைகளில் இத்தகைய நூல்கள் இருக்க வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட வேண்டும்.

நாளைய இலக்கிய தலைமுறையொன்றின் உருவாக்கத்துக்கு நிச்சயம் இது வழி வகுக்கும்.

“மல்லிகைச் சிறுகதைகள்” என்ற இப் பெறுமதி மிக்க நூலை எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்த புரவலர் ஹாசிம் உமருக்கு மனமுவந்த நன்றிகள்.

மிஸ்டர் அன்ட் மிஸஸ் அய்யர்

எம்.கே.முருகானந்தன்.

வன்முறைகள் மலிந்துவிட்ட காலமிது. மத ரீதியாக, இன ரீதியாக, மொழி ரீதியாக வன்முறைகள் மலிந்து கிடக்கிறது. சகிப்புத்தன்மை என்பது தொலைந்தே போய்விட்டது.

கிழக்கில் தமிழர்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கிடையே மோதல், காஷ்மீரில் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்குமிடையே சண்டை, பாலஸ்தீனத்தில் இஸ்ரேலியர்களுக்கும் பலஸ்தீனர்களுக்குமிடையே போர் என எங்கு பார்த்தாலும் வன்முறையே கோலோச்சுகிறது. மனித நேயமும், புரிந்துணர்வும் பரபல்பர நம்பிக்கையும், உதவி ஒத்தாசைகளும், மங்கி மறைந்துவிட மாற்றுக் கருத்துக்களை மதிப்பதோ மதிப்பற்ற செயல் போலாகிவிட்டது. அடிதடி, கொலை கொள்ளை மூலம் பயப்பீதியைக் கிளப்பி மேலாதிக்கம் செய்ய முனைவதே விதி போலாகிவிட்டது.

ஆனால் வன்முறையானது வன்முறையாளர்களுக்கு மட்டும் உவப்பானது அல்ல. வன்முறைக்கு எதிரான கலையாக்கம் என்ற லேபலுடன் வன்முறைகளை விலாவரியாகச் சித்தரித்துப் பண்ப்பையை நிரப்ப முயலும் சினிமாக்காரர்களுக்கு அது பொன்முட்டையிடும் வாத்தாகும். தமிழ்ச் சினிமாவில் இதற்கு உதாரணங்கள் சொல்லி அடங்காது.

'மிஸ்டர் அன்ட் மிஸஸ் அய்யர்' கூட வன்முறை பற்றிய படம் தான். ஆனால் இது வன்முறையைச் சித்தரிக்கும் படம். அல்ல என்பது கவனிக்கத்தக்கது. வன் முறையை நேரடியாகக் காட்டாமலே அது பற்றிய உணர்வை எம் மனதில் சுட்டெரிக்கும் தீயாகக் கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்கிறார் இயக்குனரான அபர்ணா சென். அது வன்முறைக்கு எதிரான உணர்வை எம்மில் துளிர்விடச் செய்கிறார்.

ஒரு சிறிய உதாரணம். வன்முறைக் கும்பல் ஒன்று வயோதிபரான இஸ்லாமியரை பஸ்ஸிலிருந்து விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்கிறது. நடைபெறப் போகும் நிகழ்வின் தாக்கத்தை உணராத அவரின் மனைவி அவரது கண்ணாடியையும் பல்செற்றையும் அவசியத்திற்கு உதவுமே என அப்பாவித்தனத்துடன் அவரிடம் கொடுத்து விடுகிறாள். மற்ற எல்லோர் முகத்திலும் மரண பீதி தாண்ட

வமாடுகிறது.

இன்னோர் காட்சியில் பத்திரிகைக் காரன் செய்தி எழுதுகின்றான். 'முஸ்லீம் வயோதிபரின் கண்ணாடியும் பல்செற்றும் ஓடை ஓரத்தில் அனாதரவாய் விழுந்து கிடந்தன...' அவர் கொலையுண்ட சம்பவம் எமக்கு எங்குமே காட்டப்படவில்லை. ஆனால் அவர் கொலையுண்ட சம்பவம் எமக்கு சோகமும் அதன் கோரமும் எம்மனதை கனமாக அழுத்திப் பிழிகின்றது. வன்முறைக்கு குழந்தைகள், வயோதிபர், பெண்கள், நோயாளிகள் என்ற வேறுபாடே கிடையாது.

திரைப்படத்தின் கதை புதுமையானது என்று சொல்லி விட முடியாது. வன்முறை நிகழ்வுகளின் இருகோடிகளில் இருக்கும் சமூகங்களான இந்து முஸ்லீம் மதங்களைச் சேர்ந்த ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே சந்தேகங்கள் மலிந்த சூழ்நிலையின் மத்தியில் மொட்டவிழ்க்கும் உறவை மெல்லெனப் பேசுவதுதான் இத்திரைப்படம். ஆனால் வழமையான தமிழ்த் திரைப்படக் காதற் கதை போன்றது அல்ல என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அழகிய இளம் தாயான மீனாட்சி அய்யர் தனது ஒன்பது மாதக் குழந்தையான சந்தானத்துடன் பயணமாகிறாள். இந்தியாவின் கண்கவர் வட எல்லை மலைப் பிரதேசத்திலிருக்கும் தாய் வீட்டிலிருந்து கணவன் இருக்குமிடமான கல்கத்தாவிற்குப் பிரயாணம் செய்கிறாள். அவள் தமிழ்மொழி பேசும் பிராமணப்பெண். மகள் தனியே பயண

மாகிறாளே என்ற கவலை அவளது தாய்க்கு. பஸ்நிலையத்தில் தற்செயலாகச் சந்தித்த நண்பர் மூலம் ராஜா என்ற புகைப்படக் கலைஞரின் அறிமுகம் கிடைக்கிறது. அவனும் கல்கத்தாவிற்கே செல்ல இருப்பதால் வழியில் அவளுக்கு உதவியாக இருக்க ஒப்புக் கொள்ளுகிறான்.

அழகிய மலைகளுடே பஸ் பயணிக்கிறது. உயர்ந்த மரங்களின் செழுமையும் நீரோடைகளின் சலசலப்பும் மேகம் மூடிய வானின் குளிர்மையும் கண்ணுக்கு இதமளிக்கின்றன. ஹெயர்பின் வளைவுகளுடே பஸ் ஒளிந்து மறைந்து பயணிக்கிறது. இயற்கையின் அழகையெல்லாம் கௌதம் கோஷின் கமரா அற்புதமாகப் பதிவு செய்கிறது. இயற்கைக் காட்சிகளை மாத்திரமின்றி மனிதர்களின் உணர்வுகளையும் அவரது கமரா ரசனையோடு உள்ள வாங்குகின்றது.

இளைஞர்கள், யுவதிகள், இளம் தம்பதியினர், வயோதிபர் என பல வகைப்பட்டவர்கள் நிறைந்த பஸ். ஆட்டம் பாட்டு சரசம் என அமைதியான இனிமையான சூழலில் அது பயணிக்கிறது.

பஸ்ஸில் நடக்கும் பல விடயங்களையும் இயக்குனர் நிதானமாகவும் நுணுக்கமாகவும் பதிவு செய்கிறார். இளம்பெண்கள் அடிக்கும் கொட்டத்தைப் பொறுக்க முடியாத முதியவர் மனைவிக்கு 'எமது கலியாணத்தின் போது உனது கைகள் கூட பர்தாவுக்குள் மறைந்து கிடந்தன...' என்று

கூறுகின்றார். அந்தக் காலத்தின் மேன்மை பற்றி அவர் சொல்லும்போது அவளின் வெறுமையான கைகள் அவருக்கு எதையோ எடுத்துக் கொடுப்பது எமக்குத் தெரிகிறது.

அவர் காட்டியது அவ்வளவுதான்.

ஆனால் எமது சிந்தனை உலகம் உசுப்பிவிடப்படுகிறது.

காலம் மாறும்போது எமது எண்ணங்களும் செயல்களும் பண்பாடும் கூட மாறுகின்றது. வயோதிபர்கள் கூட இதற்கு விதி விலக்கல்ல. அவர்களும் மாற்றவே செய்கிறார்கள். அது படிப்படியான மாற்றம். ஆனால் இளைஞர்களின் துரித மாற்றம் வயதானவர்களுக்கு உவப்பானதாக இல்லை. தமது 'பொற்காலம்' பற்றிய உன்னத கனவுகளிலேயே வயதானவர்கள் வாழ்கிறார்கள்' என்பதை சொல்லாமல் சொல்லிவிடுகிறார்.

பிரயாணத்தின் போது மீனாட்சியின் குழந்தை அழுது முரண்டு பிடிக்கிறது. குழந்தையைப் பார்ப்பதற்கும், குழந்தைக்கு அவள் உணவு தயாரிப்பதற்கும் ராஜா உதவுகின்றான். அவள் மனதில் அவன் பற்றி நல்லெண்ணம் வளர்கிறது. நன்றியும் கூறுகின்றான்.

பஸ் ஓரிடத்தில் திடீரென நிறுத்தப்படுகிறது. தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக ஒரு முஸ்லீம் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இனக்கலவரம் வெடித்துள்ளது அங்கு பேசப்படுவதிலிருந்து தெரியவருகிறது. மாற்று

மதத்தவரைப் பழிவாங்கும் வெறி அப்பிரதேசத்தில் தலைவிரித்தாடுகிறது. இவர்கள் பஸ் நின்று ஒரு இந்துக்கிராமம். கலவரக்காரர்கள் எந்த நேரமும் வரலாம் என்பதால் எல்லோரையும் பஸ்க்குள்ளேயே இருக்கும்படி பாதுகாப்புத் தரப்பினர் கூறிச் செல்கின்றனர்.

அப்பொழுது ராஜா தான் ஒரு முஸ்லீம் என்பதை அவளுக்கு வெளிப்படுத்தி, தான் அங்கிருந்து புறப்படுவதே தனக்கும் ஏனைய பிரயாணிகளுக்கும் பாதுகாப்பானதெனக் கூறி விடைபெற முயல்கிறான்.

அவள் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறாள். கவலையினால் அல்ல! அவள் முகத்தில் இவ்வளவு நேரமும் இருந்த நட்புத்தன்மை விலக அந்நியத்தன்மை குடிகொள்கிறது.

'அட ராமா, இவன் கொடுத்த தண்ணீரைக் குடித்தேனே...'

என்பதுதான் அக் கணத்தில் அப் பிராமணப் பெண்ணில் எழுந்த முதல் எதிர்வினையாக இருந்தது. அவனுக்கு ஏதும் ஆபத்தாக நடந்துவிடுமா என்ற அக்கறைக்கும் மனிதாபிமானத்திற்கும் மேலாகத் தனது ஆசாரம் கெட்டு விட்டதான் உணர்வுதான் அவளது முதற் கவலையாக இருந்ததைக் காண்கிறோம்.

இதற்கிடையில் கலவரக்கும்பல் ஒன்று தீப்பந்தங்களுடன் இவர்கள் பஸ் சைச் சூழ்ந்து கொள்கிறது. பெயர்களைக் கேட்டு ஒவ்வொரு

வரையும் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என அடையாளம் காண முயன்றார்கள். பெயர்களில் சந்தேகம் ஏற்பட்டபோது சுன்னத் செய்திருக்கிறதா எனப் பரிசோதித்துப் பார்த்து அடையாளம் காணும் அளவிற்கு அவர்களின் குரோத உணர்வு உச்சத்திலிருக்கிறது. இஸ்லாமியர் என இனங்கண்ட வயோதிபரை விசாரணைக்காக இழுக்காத குறையாக அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அது கண்டு இவன் பதைத்து எழு முயல எதுவும் பேசாது குழந்தையை அவன் கையில் திணிக்கிறான் மீனாட்சி.

இதற்கிடையில் ஒரு வன்முறையாளன் இவர்கள் அருகே வந்து பெயரைக் கேட்க, அவன் பதிலளிக்கத் தயங்க, 'மிஸ்டர் அன்ட் மிஸஸ் அய்யர் சுப்ரமணிய அய்யர்' எனத் தயக்க மின்றித் தெளிவாகப் பதில் சொல்கிறான் அவள். கடும் ஆசார உணர்வும் தான் பிராமண சமூகத்தைச் சார்ந்தவள் என்ற உயர் எண்ணமும் கொண்ட அப் பெண்ணில் அக்கணத்தில் இயல்பாக எழுந்த மனிதாபிமான உணர்வை மிக அற்புதமாக தன் முகத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார்? கொங் கொணா சென். இவர் அபர்ணா சொன்னின் மகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தோற்றத்திலும் நடிப்பிலும் அசல் தமிழ்ப் பிராமணப் பெண்ணாகிவிடுகிறாள்.

இக்கட்டான தருணத்தில் இவ்வாறு அவளது உயிரை அவள் காப்பாற்றி விடுகிறாள். இப்பொழுது அவளைப் பாதுகாப்பாகக் கல்கத்தாவிற்குக் கொண்டு செல்வது அவளது கடமை போல் ஆகிவிட்டது. இடையில் ஊர

டங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அங்கு சந்தித்த ஒரு காவல்துறை அதிகாரி அவர்களை ஒரு காட்டுப் பங்களாவில் தங்க வைப்பதற்கும் பின்தங்கள் வாகன அணியில் கல்கத்தாவிற்குக் கொண்டு செல்வதற்கும் உதவி செய்கிறான்.

இன்னும் நடக்கும் சின்னச்சின்ன சம்பவங்கள் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளவும், உணர்வுகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும் நெருங்கிய சிநேகமாகவும் உதவுகின்றது. இக்கட்டான சூழலில் அகப்பட்டுக் கொண்ட அவர்களின் நிஜ வாழ்வின் சோகமும் சோதனைகளும் கலந்த சில கணங்களை நம்பகத்தன்மையுடனும் கலாபூர்வமாகவும் வெளிப்படுத்துவதில் அபர்ணா சென் வெற்றி காண்கிறார். கமெராவும் காவியம் படைக்க கைகொடுக்கிறது.

ராஜாவாக நடிப்பது ராகுல் போஸ். ஆர்பாட்டம் இல்லை. மிக இயல்பான வாழ்வது போன்ற நடிப்பு. நடிகர், எழுத்தாளர், இயக்குனர் என பலதரப்பட்ட ஆளுமை கொண்டவர் ராகுல் போஸ் என அறிகிறேன்.

கல்கத்தாவில் ரயில் நிற்கிறது. நிஜ அய்யர் மனைவியையும் குழந்தையையும் அழைத்துச் சொல்ல ரயில் நிலையத்திற்கு வந்திருக்கிறான். மீனாட்சி ரயிலிருந்து வெறுங்கையுடன் இறங்கி வருகிறாள். 'எங்கே குழந்தை' என்று கேட்ட கணவனுக்கு அவள் மறுமொழி சொல்வதற்கிடையில் ராஜா குழந்தையுடன் இறங்கி, வருகிறான்.

காத்து நிற்கும் தந்தையிடம், இவ்வளவு நேரமும் தந்தைபோல் இருந்து பாது காத்தவன் குழந்தையை ஒப்படைக்கிறான். இறுதியில் மிஸ்டர் அய்யராக இவ்வளவு நேரமும் இருந்தவன் நிஜ அய்யரிடமும், மிஸஸ் அய்யரிடமும் குழந்தை சந்தானத்திடமும் விடை பெற்றுச் செல்லும் காட்சி பார்வையாளர்களின் உள்ளத்தை அழுத்திப் பிழிகிறது. அரிதான அனுபவம் எமக்குக்கிடைக்கிறது. இன மத மொழி பேதங்களைக் கடந்துதான் அன்பும் நட்பும் என்பதை புரிந்து கொள்கிறோம்.

படம் மதரீதியான வன்முறை பற்றியதுதான். ஆனால் அவை எழுவ தற்கான காரணங்களை ஆராய்வோ அல்லது அதன் நியாய அநியாயங்களைப் பேசுவோ அது முன் வரவில்லை. வன்முறையின் கோர முகம் எவ்வாறு தனிமனிதர்களையும் சமூகத்தையும் கொத்திக் குதறிக் கூறு போடுகிறது என்பதை கலாயூர்வமாக சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. ஆனால் வன்முறையையும் மீறிய மனிதாபிமானம் மக்களிடையே இன்னமும் மரணித்து விடவில்லை என்பதைத் திரைப்படம் உணர்த்துவது நம்பிக்கையளிக்கிறது. படம் பிரச்சினைக்கான எந்த தீர்வையும் கூறி அதிமேதாவித்தனம் காட்ட முயல்வில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

படம் இந்தி நடிகர்களைக் கொண்டு வட இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட ஆங்கிலப்படம். ஆயினும் பாத்திரங்கள் தங்களிடையே தத்தமது தாய்மொழியிலேயே இயல்பாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். வசனங்கள் மிகக்

குறைவாக இருக்க காட்சிகள் ஊடாகவே படம் சொல்லப்படுவதால் தெரியாத மொழிகளும் எமக்கப் புரிவதற்குத் தடையாக இல்லை. எனினும் ஆங்கில subtitles காட்டப்படுவதால் மேலும் தெளிவாகவே புரிகிறது. இடையே மீனாட்சி தனக்குள்ளும், தனது பெற்றோருடனும், குழந்தையுடனும் தமிழிலேயே பேசிக் கொள்வது எமக்கு உவப்பாக இருக்கிறது.

இன்றைய சூழலில் மிஸ்டர் அன்ட் மிஸஸ் அய்யர் எமக்கு மிக முக்கியமான படம். தங்கள் மதமும் தங்கள் மொழியும் தங்கள் இனமுமே தமது அக்கறைக்கு உரியதாகவும் பெருமை சார்ந்ததாகவும் எண்ணிக் கொண்டு மற்றவர்களை இளக்கமாகவும் ஏளனமாகவும் பார்ப்பது இலங்கையர் எல்லோருக்கும் சகஜமாகி விட்டது. அடித்து உதைத்தேனும் மேலாண்மை பெற ஒவ்வொரு இனமும் வெறியோடு முயல்கிறது. மற்றவர்களும் சமமான உரிமைகளும் பண்பாட்டுப் பெருமையும் கொண்டவர்கள் என்பதை எப்போது உணர்ந்து கொள்ளப் போகிறோமோ? ஒவ்வொரு மனித உயிரும், மனிதாபிமான உணர்வும் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட பெறுமதி மிக்கது என்பதைக் கூறும் இப்படம் எமக்கு அவசியமானதுதான்.

இலங்கையில் திரை அரங்குகளில் வெளியாகவில்லை. ஆனால் வீடியோ ஆகவும், சி.டி (C.D) ஆகவும் கிடைக்கிறது. தப்பவிட்டு விடாதீர்கள்.

தூண்டில்

ஏடாமினிக் ஜீலா

‘மறைந்த எழுத்தாளர் சமுத்திரத்தை நீங்கள் நேரில் சந்தித்துக் கதைத்ததுண்டா?’ எப்படியான கருத்துக் கொண்டவர்?

பசறை

க.சிவநாதன்

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அவரை நான் சென்னையில் சந்தித்து நான் முழுவதும் உரையாடியிருக்கிறேன். இந்திய ராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சமயம், அவர் வானொலி நிருபராக யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். என்னைச் சந்தித்துப் பேசினார். கடைசியாக இனி 2000 நிகழ்ச்சிக்குச் சென்னை சென்றிருந்த சமயம் அவரை அவரது வீட்டில் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.

வெகு உக்கிரமான கலகக்காரன், அவர். தனது கருத்துக்காகப் பல மட்டங்களில் போராடி வந்தவர். மிக அடித்தட்டு மக்கள் மத்தியிலிருந்து எழுத்தாளராகப் பரிணமித்த அவர், சமூகத்தின் பல மட்டங்களில் வஞ்சிக் கப்பட்டவர். பேனாவின் துணை கொண்டும் பேச்சின் வலிமை கொண்டும் தனக்கென ஒரு முத்திரையை இலக்கிய உலகில் நிறுவிச் சென்றவர். மேல்தட்டு எழுத்தாளர்கள் அவரை அவதூறு பண்ணிக் கேலி பேசிய போதும் நிமிர்ந்து நின்று போராடியவர். ஈழத்தில் பிறந்திருக்க வேண்டிய அவர், தப்பித் தவறி தமிழகத்தில் பிறந்து விட்டார். நமக்குப் பெரியதொரு நஷ்டம்!

‘உங்களது மல்லிகை அநுபவங்களைக் கடந்த ஆண்டு மலரிலிருந்து ஒவ்வொரு இதழ்களிலும் எழுதி வருகின்றீர்களே, எத்தனை கட்டுரைகள் எழுதுவதாக உத்தேசம்?’

ஜா-எல்

செ.நாகராஜன்

எத்தனை இதழ்களில் எழுதி முடிப்பேன் என இப்போதைக்கு முன் கூட்டியே

சொல்லவிட முடியாது. சிற்றிலக்கிய ஏடு ஒன்றைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருவதால் எத்தனை எத்தனை சிரமங்களுக்கு நான் முகம் கொடுத்து வந்துள்ளேன் என்பதை வருங்காலச் சமுதாயத்தினருக்குப் புரிய வைக்க விரும்பியே இந்தத் தொடர் கட்டுரையை எழுத முற்பட்டுள்ளேன். இதை முடிவில் ஒரு நூலாக வெளியிடுவதே எனது நோக்கமாகும்.

ஒன்றைக் கவனித்தீர்களா? இது வரை இங்கும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி இத்தகைய ஏடுகள் வெளிவந்து நின்று போய்ப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் அதன் வரவுச் சாதனைகள் பற்றி யாரோவெல்லாம் தமது கற்பனைகளையும் பரவித் தெளித்து எழுதி வைப்பார்கள். ஆனால் மல்லிகையின் தொடர் வெளியீட்டுப் பிரச்சினைகள், சிரமங்கள் பற்றி அந்த இதழ் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் போதே, அதன் ஆசிரியர் தனது சஞ்சிகை அனுபவங்களையெல்லாம் எழுத்தில் வடித்து வைப்பது ஒரு புதுமையல்லவா?

ஈ ஒரு நாட்டில் அரசியல் நெருக்கடி வருவது எதைக் காட்டுகிறது?

தெவரிவளை எம்.ராகவன்

அந்த நாட்டு மக்கள் விழிப்பாக இருக்கின்றார்கள் என்பதையே காட்டுகிறது. இப்படி இடையிடையே அரசியல் அதிர்ச்சிகள் இடம் பெற்றால்தான் ஊடகங்கள் துடிப்பாக இயங்கும்.

மக்களும் அரசியல் மயப்படுவார்கள். அரசியல்வாதிகள் சுறுசுறுப்படைவார்கள். மக்களின் அரசியல் அறிவு கூர்மையடையும்.

ஈ தமிழ் நாட்டுச் சினிமா உலகம் எப்படி இருக்கிறது?

புத்தளம் எஸ்.சிவதாசன்

பிரபல படத் தயாரிப்பாளர் திரு. ஜி.வி. என்பவர் கடந்த வாரம் கடன் தொல்லையால் தற்கொலை செய்து கொண்டு மடிந்து போனார். பல் வெற்றிப்படங்களை தயாரித்தவர், இவர். கடைசியில் இவரது முடிவு இப்படி நிகழ்ந்தது. இவர் மணி ரத்தினத்தின் சகோதரரும் கூட. மணி ரத்தினம் மக்களால் புகழப்பட்டு வரும் ஒரு இயக்குநராகும். இந்த அவல நிலை தொடரவே செய்யும். தமிழ் சினிமா உலகம் காட்சிகளில் மயங்கிக் கனவு கொண்டு சீரழியாமல் விழித்துக் கொண்டு செயலாற்றினால்தான் இந்த அழிவிலிருந்து தப்பலாம். (சினிமாத்துறையிலுள்ள இளந்தலைமுறை சிந்திக்க வேண்டும்)

ஈ இன்றைய கல்வியைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஹட்டன் அ.சற்குணம்

கல்வி இப்பொழுது - மனிதர்களை உருவாக்கி விடுவதில்லை. காசிதப்பட்டதாரிகளையே உருவாக்கித் தந்து விடுகிறது. பெண்களுக்குப் புதியதொரு

தங்க ஆபரணம் போல, உயர்கல்விப்பட்டம்கூட, ஒரு சிலருக்குத் தம்மைத் தாமே அலங்கரித்துக் கொள்ளும் ஒருவகை ஆபரணமாகவே பயன்பட்டு வருகிறது. உத்தியோகத்திற்கும் முடியுமானால் சீதனச் சந்தையில் உயர் விலை பேசப்படுவதற்கும் இந்தக் கல்விப்பட்டம் இன்று விலை போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

ஈ சில இலக்கியக் கூட்டங்களில் உங்களை அடிக்கடி காண முடியவில்லையே, என்ன காரணம்?

வெள்ளவத்தை கா.பவானந்தன்

உண்மையைச் சொல்லப் போனால் நேரமின்மையே காரணம். காலை 7 மணியிலிருந்து இரவு 7 மணிவரை-ஞாயிறு உட்பட- மல்லிகை இலக்கியம், எழுத்து என இவைகளையே முன்னிறுத்தி உழைத்துக் கொண்டு வருபவன், நான். சகல வழிகளிலும் என்னைப் போன்ற அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் இயங்கி வருபவர்களைக் காண்பது அரிது. அத்துடன் எனக்கு எதிர்காலப் பொருளாதாரப் பாதுகாப்புமில்லை. கூட்டங்களுக்கு வா... வா... என அழைப்பார்கள். கூட்டம் நடப்பது ஒரு பக்கம் நானிருப்பதோ வேறொரு மூலை. கூட்டம் முடிந்து திரும்பும் போது பஸ் வசதி இருக்காது. ஆட்டோ தேவை. அதற்கு 250/- ரூபா தேவை. மல்லிகைக்கெனத் தரும் பணத்தை நான் எந்தக் காலத்திலுமே துஷ்பிரயோகம் செய்து பழக்கப் பட்டவனல்ல. எனவே பணத் தட்டுப்

பாடு. இவைகளைக் கடந்துதான் நான் கூட்டத்தில் பங்கு பற்ற வேண்டும். அத்துடன் கூட்டத்தில் பேச்சாளனாக அழைப்பிதழில் போடுவார்கள். வருகிற போகிறதற்கு எந்த விதமான வசதி வாய்ப்புகளையும் செய்துதர மாட்டார்கள். நம்மைப் போன்றவர்களுக்குப் புகழும் பிரபலமும் வேண்டாத ஒன்று. அது மரணத்தின் பின் வரட்டும். வசதி வாய்ப்பு உள்ளவர்களுக்கு அது சரி வரலாம். எம்மைப் போன்று பேனாவை மாத்திரம் நம்பி வாழ்பவர்களுக்கு அது சரிப்பட்டு வராது. இடையிடையே திருமண அழைப்பிதழ்கள் வேறு. என்னைப் போன்றவர்களின் அடிப் படைச் சிரமங்களையே பலர் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறார்கள். புகழும் செல்வாக்கும் வந்ததன் பின்னர் இவர்கள் வந்த பாதையையே மறந்து போகின்றனர் எனக் குற்றஞ் சாட்டலாம். சரி. நாளை என்ன சும்மாவா இருக்கின்றீர்கள்? உழைத்துக் கொண்டு தானே இருக்கிறீர்கள். என்னைக் கனம் பண்ண நினைப்பவர்கள், என் உழைப்பை மதிப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

இப்பொழுது புரிகிறது அரசியல்வாதிகள் ஏன் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று.

ஈ உங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பிரதேச வாதம் பீடித்து விட்டதோ எனச் சம்சயிக்கப்படுகிறேன். எந்த நூல், இலக்கியக் கூட்டங்களாக இருந்தாலும் இதென்ன வெள்ளவத்தைதானா உங்களுக்கேற்ற இலக்கிய உறைவிடம்? சின்ன யாழ்ப்பாண இலக்கியப் பிர

தேசத்தை உருவாக்குவதுதான் உங்களைப் போன்றவர்களின் உள் நோக்கம்? ஏன் கொழும்பில் பரவலாக வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இலக்கியக் கூட்டங்களை நடத்தவே கூடாதா?

கொட்டஹேனா ஆர்.தவசீலன்

உண்மையைச் சொல்லுங்கள், இந்தக் குற்றச்சாட்டை என்னைப் போன்றவர்கள் மீது மெய்யாகவே நெஞ்சுணர்ந்து சுமத்துகிறீர்களா? மல்லிகைக் காரியாலயத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து நான் திசைரி இயங்கி வரும் பிரதேசம் சின்ன யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பகுதியென நீங்கள் மனமறிபச் சொல்ல முடியுமா? இந்த மல்லிகைப் பந்தலில் எத்தனையோ இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை முன்னின்று நடத்தியுள்ளேனே. இது தெரியாதா, உங்களுக்கு? துரைவி பதிப்பக மேல் மாடியில் பல கூட்டங்களைத் தொடர்ந்து நடத்தியுள்ளதே, இதைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? எந்தவிதமான இன, மத, பிரதேச வாதங்களையும் மீதித்துக் கடந்து, நிமிர்ந்து வந்தவர்கள் நாம். அதாவது முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள். அதன் கண்ணிகளில் ஒன்றுதான் நான். நீங்கள் கற்பனை செய்ய முடியாத காலத்தில் திக்ருவல்லலை சிறப்பிதழ் போட்டது மல்லிகை. நீர்கொழும்பு மலரை வெளியிட்டு வைத்தது. இவைகள் கொழும்பிலிருந்தல்ல. நீங்கள் குறிப்பிடும் யாழ்ப்பாண

மண்ணிலிருந்து இத்தனையும் சாதித்தது. இந்தக் குற்றச் சாட்டில் எந்த விதமான நியாயம் எங்களைப் பொறுத்தவரை கிடையவே கிடையாது. ஆர்வமும் அக்கறையும் எங்களை நேசிக்கும் மக்கள் எம்மை எங் கெல்லாம் வரவேற்றாகக் காத்திருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் எமது நிகழ்ச்சிகள் நடந்தே தீரும். அது பிணத்தைச் சுடும் சுடலையாக இருந்தால்கூட!..

கீ உங்களது இலக்கிய வாழ்க்கையில் நீங்கள் இதுவரை சாதித்தது என்ன?

மன்னார் எம்.கண்ணன்

சாதித்து முடித்தது என்று சொல்ல மாட்டேன். ஓரளவு செய்து கொண்டு வருகிறேன் எனச் சொல்லலாம். ஒரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டை - மல்லிகையை - இத்தனை ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருவதுடன் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியிட்டு நிறுவனத்தின் மூலம் 40 நூல்களுக்கு மேல் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளேன். தொடர்ந்து நாளாந்தம் பக்கச் சார்பில்லாமல் இயங்கி வருகிறேன். இவற்றை எந்தக் கணக்குக்குள் சேர்க்க நினைக்கிறீர்கள்?

ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். வாழ்நாள் காலத்தில் எனது உழைப்பை எடை போடாதீர்கள்.

201-1/1, ஸ்ரீ கந்தசை வீடு, கோழும்பு - 02, கொழும்பில் வசிப்பவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும், வெளிநாட்டினரின் தேர்ந்தெடுத்த அங்கத்தினர், சென்னை, 98A, இலங்கைத் தீவுகள் U. K. இலங்கை அச்சுக் கொழும்பு இலங்கை.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்
சாணித்திய புத்தக இல்லம்
எம்.டி. குணசேனவின் ஏஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான காகிதாதிக்கள்,
பாடநூல்கள், அகராதிகள், உபகரணங்கள்,
இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள்,
ஈழத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின்
நூல்கள் அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும் விற்பனையும்

சாணித்திய புத்தக இல்லம்
இல. 4, குருநாகல் வீதி,
(மலர்நிலையத்திற்கு அண்மையில்)
புத்தளம்.

தொலைபேசி/ தொலைநகல் : 032-66875

ஈழத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும்,
பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

Mallikai

May 2003

மல்லிகைக்கு
எமது
வாழ்த்துக்கள்

PARA

EXPO PRODUCTS (PVT.) LTD.

Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods

**30, Sea Avenue,
Colombo - 03.
Tel: 573717**